

LOGAŠKE NOVICE

WWW.LOGATEC.SI - GLASILO OBČINE LOGATEC - LETNIK XLIII - JULIJ-AVGUST 2012 - ŠT. 7-8

PRIJATELJSTVO

Notranjsko

Zelenikras

VESELO NA POČITNICE

Zadnji šolski dan je bil letos topel in sončen. Otroci so prišli v šolo drugače razpoloženi kot med letom. Še preden so prejeli spričevala in druga priznanja, so pripovedovali o dogodkih, ki so nanje v tem letu naredili poseben vtis. Spomnili so se različnih kulturnih, športnih in drugih dni. A tudi šolski vsakdan na podružnični šoli ni (bil) enak vsakdanu na velikih šolah.

V tem letu je najvišje ležečo podružnično šolo v naši občini – na Vrhju Svetih Treh Kraljev obiskovalo dvanajst otrok. S pomočjo učiteljic so pripravili dve večji prireditvi; eno krajevno ob materinskem dnevu (prisrčno enourno predstavo-pravo otroško mojstrovino!) drugo za starše ob koncu pouka, sodelovali na območnem srečanju gledaliških skupin in se predstavili tudi na regijskem srečanju v Grosupljem, na likovnem natečaju (revije Pil), so prejeli tretjo nagrado. Pa tudi če ne bi bilo tako vidnih »uspehov«; otroci so skozi leto računali, brali, peli, plesali, smučali, kolesarili, raziskovali. S starši in bodočimi prvošolčki so se odpravili na ekskurzijo na Gorenjsko, zadnji teden pouka so vsi nasmejani stali na vrhu Črne prsti. Svoje domišljajske zgodbe, nekatere likovne izdelke in druge umetnije so povezali v glasilo Vrhovčkove prigode, ki so zares lušno (počitniško) branje. Otroci so jo že veselo mahnili na počitnice. Naj se naužijejo počitniških dni in se jeseni spet veseli in zdravi vrnejo nazaj v šolske klopi.

Foto: mimooidoči planinec

Mihaela Kavčič

TAKO SMO DELALI NA OŠ TABOR

Zaključil se je še en krog šolskega leta. Prinesel nam je nove dosežke, nove uspehe, seveda je vmes kdaj pa kdaj kanila tudi kaplja pelina. 405 učencev je v tem šolskem letu obiskovalo našo šolo in naši dve podružnici. Sedem učencev ni uspešno zaključilo razreda, devet učencev bo opravljalo še popravne izpite. Šolanje je v tem šolskem letu zaključilo osemindeset devetošolcev, od tega jih je kar dvanajst prejelo občinsko priznanje Županova petica: **Katja Albreht, Tina Cigale, Špela Erjavec, Peter Gladek, Nina Hrvatič, Ina Klavžar, Mojca Lukan, Luka Martinšek, Tomaž Martinšek, Teja Modrijan, Tina Rupnik in Tina Stojkovič**. Nedvomno največji uspeh smo v tem šolskem letu dosegli na kulturnem področju. Državni JSKD je naši šoli podelil naziv **KULTURNA ŠOLA** za obdobje od 2012 do 2015. Poleg tega priznanja je šola prejela še dve priznanji za izjemne dosežke: za gledališko in zborovsko dejavnost. Ti dve priznanji smo z letošnjim delom le še nadgradili, saj je po mnenju selektorjev naš mladinski zbor (zborovodja Zdravko Novak) uvrščen na državno raven, prav tako pa tudi gledališka skupina Valetniki s svojo avtorsko predstavo Naša klopca. Prvo nagrado na državnem računalniškem natečaju SAFE.SI pa je skupina učencev (Peter Gladek, Blaž Nagode, Grega Kranjc in Matic Srakar, mentorica Marija Pintar) osvojila za svoj film Modra stran prijateljstva. Nagrado na natečaju Moja rodna domovina pa je prejela Blažka

Tana Logar (mentorica Barbara Facija).

Na regijskih in državnih tekmovanjih z različnih področij so učenci s svojimi mentorji dosegli 7 zlatih in 37 srebrnih priznanj. Zlata priznanja so naši učenci dosegli na naslednjih področjih: **LOGIKA**: Tina Pivk, Katja Albreht, mentorici Vesna Strle, Marija Krašovec, **SPOZNAJMO SLADKORNO BOLEZEN**: Tina Stojkovič, Tina Rupnik, mentorici Marta Lužnik in Minka Pivk, **BIOLOGIJA**: Katja Albreht, mentorica Marta Lužnik, **FIZIKA**: Peter Podržaj, mentorica Vesna Strle, **ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL**: Nastja Trček in Simona Maček, mentorica Špela Košak. Na športnem področju so bili naši učenci zelo uspešni v atletiki, saj so na področnem tekmovanju osvojili kar štiri prva mesta, dve drugi in tri tretja mesta, Nina Hrvatič in Žiga Igličar pa sta dosegla najboljša rezultata v svoji kategoriji in se uvrstila na državno tekmovanje. Ponosni smo tudi na vse zelo uspešno izvedene prireditve, projekte in akcije: na tečaj slovenščine in maternega jezika za učence albanske narodnosti, na obisk japonskih učiteljev, na obisk učencev iz pobratene šole Repentabor, na projekt Dan za spremembe, na športni tabor za nadarjene, na vse koncerte zborov in ostale prireditve. Vemo, da je takšne uspehe težko ponoviti, se bomo pa trudili, da se jim v prihodnjih letih vsaj približamo.

Bojana Levinger

VZGOJA	2-5
ZAHVALE	6-7
POLITIKA	8-10
ZDRAVJE	11
PISMA BRALCEV	12
PRAKTIKUM	13-15
DRUŽBA	16-20
NAPOVEDNIK	21
KULTURA	22-26
ŠPORT	27-30
GENERACIJE	31-36
REPENTABOR	37-40

Spoštovani bralci,
spoštovane bralke!

Občini Repentabor in Logatec sta pobrateni že 30 let. Pred toliko leti sta takratni predsednik skupščine Občine Logatec, dipl. inž. Franc Godina ter župan Občine Repentabor, dr. Pavel Colja, podpisala listino o sodelovanju in izmenjavi izkušenj na področju kulture, športa, kmetijstva, mladinske dejavnosti in mnogo drugih področjih. Z uredniškim odborom smo se odločili proslaviti to prijateljstvo. Na 30. obletnico pobratenja sta župana obeh občin, g. Marko Pisani in g. Berto Menard, 26. 4. 2012, ob prazniku občine Repentabor, podpisala novo listino, ki vez med občinama, med občani, samo še dodatno potrjuje.

Prijateljstvo je zelo širok pojem, o njem poje slovenski kantavtor Andrej Šifrer in pišejo pesniki in pesnice; Tone Pavček, Bina Štampe Žmavc in drugi. Iz vseh teh pesmi je mogoče razumeti, da prijateljstvo pomeni močno vez med dvema človekoma, med ljudmi, in da se je za ohranjanje le-tega treba truditi.

Prijateljstvo, medsebojno sodelovanje, pa ima tudi svoj namen; iz njega se lahko marsičesa naučimo. Prepričana sem, da so se občani obeh občin, ki so se v vseh teh letih obiskovali, drug od drugega naučili veliko; izmenjali so si kulturne predstave, znanje v različnih športnih disciplinah in toplo, slovensko besedo. Zaposleni na občinski upravi pa so se v preteklih letih lahko seznanili z zaposlenimi na občini Repentabor in načinom dela na tej občini.

Obstajajo pa tudi področja, na katerih bi v prihodnje lahko bili še bolj dejavni; zanimivo bi bilo vedeti, kako se posameznih projektov, povezanih z razvojem mesta, lotevajo tam, ali imajo težave z odpadki in kanalizacijo – Repentabor je namreč kraško mesto, Logatec pa prav tako leži na občutljivih kraških tleh. Leta 2011 je prav na podlagi sporazumov o pobratenuju društvo Movit opravilo raziskavo mednarodnega sodelovanja lokalnih skupnosti v Sloveniji. Ta je bila financirana s sredstvi evropskega programa Evropa za državljane. Raziskava ugotavlja, da so področja mednarodnega sodelovanja slovenskih lokalnih skupnosti s tujimi naslednja (od bolj k manj pomembnemu): kultura, turizem, šport, izobraževanje, trajnostni razvoj, gospodarstvo, politika in socialne zadeve. Naučimo se torej lahko še veliko – vsaj na nekaterih od naštetih področij!

*mag. Neža Perko,
odgovorna urednica*

PORTRET DEVETOŠOLKE - VSESTRANSKA KATJA

Med letošnjimi osemindesetimi devetošolci s svojim uspehom, osvojenimi priznanji in aktivnostjo na mnogih področjih izstopa Katja Albreht. Ob koncu šolanja na osnovni šoli se lahko pohvali z izjemnimi dosežki: osvojila je dve zlati in devet srebrnih priznanj, bralno značko vseh devet let, zlato priznanje za angleško bralno značko, napisala je raziskovalno nalogo iz kemije, je dobitnica Županove petice, poleg tega pa je vsa leta šolanja pela v šolskih zborih, v tem šolskem letu pa je bila tudi članica gledališke skupine Valetniki, ki se je uvrstila na državno raven. Redno je sodelovala na različnih kulturnih prireditvah, že več let je tudi redna članica Pihalnega orkestra Logatec. Ob njenem zaključku šolanja na naši šoli smo ji zastavili nekaj vprašanj.

Kako bi opisala svoje občutke zdaj, ko zapuščas osnovno šolo?

Vesela sem, da se je vse končalo. Po devetih letih sem se te šole že malo naveličala in komaj čakam, da spoznam nove sošolce, učitelje, novo šolo. Pogrešala pa bom vse prijazne učitelje, ki niso kritizirali vsake stvari, ki smo jo storili narobe, pa tudi nekatere sošolce.

Kaj pa ti bo najbolj ostalo v spominu?

Knjižna nagrada, ki sem jo dobila v 8. razredu, naš letošnji uspeh gledališke skupine in učitelji, ki so mi pomagali doseči tako veliko uspehov.

Osvojila si veliko število priznanj na tekmova-

Foto: Arhiv Katje Albreht

njih, zelo aktivna si bila na kulturnem področju in v Šolski skupnosti. Na kaj od tega si najbolj ponosna?

Najbolj sem ponosna na priznanje iz razvedrilne matematike, ki sem ga osvojila v 7. razredu. Takrat še niso podeljevali zlatih priznanj, bila pa sem sedma v državi. Prav tako sem zelo ponosna na zlato priznanje iz logike in biologije, ki sem ju osvojila v tem šolskem letu.

Kaj ti pomeni priznanje Županova petica?

Priznanje se mi zdi zelo pomembno. Vsa leta sem se v šoli trudila za čim boljši uspeh in na koncu je plačilo za to tudi Županova petica.

Koliko truda si torej vložila v svoje delo, kateri

predmeti so se ti zdeli lahki in kateri težji?

Matematika je bila zame vedno najlažja, saj sem vedno rada računala, predvsem so mi všeč daljši računi. Najtežja se mi je zdela fizika, ker se je bilo veliko podatkov treba naučiti na pamet. Ne smem reči, da sem se zelo veliko učila. Pri pouku sem vedno pozorno poslušala učiteljevo razlago, doma naredila domačo nalogo in snov na hitro ponovila. Nisem se učila samo pred kontrolkami. Zelo pa sem se pripravljala na tekmovanja.

In kakšne želje in načrte imaš za prihodnost?

Vpisala sem se na Škofijsko klasično gimnazijo Šentvid, kjer sem že sprejeta in upam, da jo bom uspešno končala. Moj cilj je dobiti Zoisovo štipendijo. V prihodnosti bi si rada izbrala študij, ki mi bo omogočal opravljati zanimivo delo, nikakor ne samo v pisarni. Rada imam delo na terenu in potovanja. Še naprej pa bom igrala v Pihalnem orkestru Logatec.

In kaj bi svetovala osnovnošolcem, ki prihajajo za tabo?

Naj pozorno poslušajo pri pouku, tako se bodo največ naučili. Naj si določijo cilje, naj ne obupajo na sredi poti, ampak naj jih skušajo doseči.

Katji vsi z OŠ Tabor želimo, da se ji izpolnijo vse želje in načrti in da bo tudi v prihodnosti dosegla vse zastavljene cilje.

Bojana Levinger

GOSTILI SMO DRAMSKO SKUPINO SEZUTI ČEVELJ

Vponedeljek, 4. junija, smo na Sv. Trojici gostili učence OŠ 8 talcev Logatec. Zbrali so se ob 17. uri z namenom, da si ogledajo teren idiličnega, lahko rečem, Cankarjevega okolja in se Vrhničanom predstavijo s svojo dramsko igro Cankarjeva procesija. Kislo vreme jih ni motilo, nasprotno, niti razmišljali niso o tem, da ne bi prišli.

Pred samim nastopom so se seveda pripravili. Generalka je potekala pod budnim očesom mentorice gospe Simone Nagode, ki je mlade igralce spodbujala in jih usmerjala. Zadnji koščki mozaika igre in okolja so bili dorečeni in učencem je ostalo nekaj minut za njihovo druženje.

Foto: Anita Čretnik

Ni jih motil dež, posvetili so se svoji mladostniški razposajenosti in se malo podprli z rogljički in ledenim čajem pred nastopom. Kljub slabemu vremenu se nas je ob 19. uri zbralo nekaj ljubiteljev Cankarjeve besede. Vse zbrane je prijazno pozdravila gospa Mirjam Suhadolnik, predsednica TD Blagajana. Zbrani smo bili sami ta pravi, tisti, ki nam ni bilo mar za dež in nevihte, saj tudi v Cankarjevih časih ni sijalo samo sonce. Pričel se je težko pričakovani nastop. Učenci so umaknili razposajenost s svojih obrazov. Naenkrat je bila na obrazih opazna resnoba, odgovornost in njihova pripravljenost na igro. Sledili smo procesiji, poslušali interpretacijo Cankarjevih črtic in se čudili mladim igralcem, kako jim uspe z gibom in z besedili iz črtic prebuditi tako močne občutke v srcih. Med samim sprehodom sem opazila, da ni bilo rosno samo moje oko. Skrivaj smo si obrisali solze in na koncu pošteno zaploskali vsem vpletenim v eno prijetno zgodbo, ki se nam je zgodila tega junjskega ponedeljka. Na koncu smo zbrane, članice TD Blagajana, posladkale z belo kavo in pecivom. Padal je dež, naše sproščeno klepetanje pa je še kar nekaj časa odzvanjalo po Sv. Trojici.

Anita Čretnik

KAKO IN KAJ SMO DELALI V LETOŠNJEM ŠOLSLEM LETU?

Končalo se je še eno uspešno šolsko leto. Za dva meseca bomo pospravili šolske torbe in začeli z uživanjem najlepšega dela šole – z brezskrbnimi poletnimi počitnicami, kamor nas bo pospremila tudi šolsko glasilo s svojimi pisanimi mislimi. Šolska vrata je v marcu za seboj zaprla ravnateljica **Metka Rupnik**, odprli pa smo jih novi ravnateljici **Karmen Cunder**. Sredi junija so se od nas zanimivo in slovesno poslovili devetošolci, teden dni kasneje pa so se zabavno, izvirno in navihano, pa tudi slovesno, saj smo praznovali rojstni dan naše domovine, predstavili sošolcem in staršem še ostali učenci.

In kako so blesteli naši učenci?

Priznanje za odličnost v vseh letih osnovnega izobraževanja je prejelo 12 devetošolcev: Žan Ajdič, Lina Jerina Ljubojevič, Kristina Nagode, Sonja Sekirnik Cergonja, Jure Idzig, Matej Korošec, Gregor Lipovec, Tom Šfiligoj, Benjamin Arhar, Klavdija Bauer, Bernarda Nagode in Ana Požar. Kar na petih različnih preizkusih znanja so naši učenci osvojili zlata priznanja: Žan Ajdič – logika, Pia Plevnik – kemija, Filip Gabrovec – fizika, Nika Plut – slovenščina in Žiga Lukančič – matematika. Veliko pa je bilo tudi **dobitnikov srebrnih priznanj: matematika:** Andraž Ajdič, Žiga Lukančič, Gaj Kren Gorše, Nik Marič, Filip Gabrovec, Nastja Rudolf, Nika Plut, Neja Plut, Matija Cempre, Žan Ajdič, Matej Korošec, **slovenščina:** Nika Plut, Neja Plut, **angleščina:** Aleksander Vegelj, Benjamin Arhar, Neja Plut, **zgodovina:** Gregor Lipovec, Lina Jerina Ljubojevič, Ana Papis, **kemija:** Kristina Nagode, Filip Gabrovec, Martin Stražišar, Nika Plut, Martin Nagode, **fizika:** Filip Gabrovec, Žan Ajdič, Matej Korošec, **Vesela šola:** Valentina Maček, Ana Kopal, Gašper Verč, Martin Pavunc, Ajda Novak, Gašper Zgonc,

Julija Rebeka Kelečevič, **sladkorna bolezen:** Gregor Lipovec in Benjamin Arhar, **zlata kuharica:** Luka Mlakar, Blažka Rudolf, Dean Maj Gorkič. Naziv **vzorni kulturnik generacije** je letos dobil **devetošolec Luka Jereb**. Lukovi glavni področji ustvarjanja sta dramsko področje in fotografija. Vsako leto Zavod Planica pod okriljem Ministrstva za šolstvo in šport razpiše natečaj za najšportno šolo leta. Natečaj zavzema širok spekter športnega udejstvovanja šole v programih Naučimo se plavati, Zlati sonček, Krpan, interesnih dejavnosti, Hura prosti čas, udejstvovanje na različnih šolskih športnih tekmovanjih ter Zdrav življenjski slog. In naša šola je 9. najbolj športna šola v Sloveniji. **Naziv športnik generacije** so prejeli **Tom Šfiligoj, Deni Kožul** in **Tjaša Mihevc**, še triindvajset učencev pa je dobilo priznanje za odličnega športnika, saj so šolo zastopali na finalnih oz. polfinalnih državnih šolskih športnih tekmovanjih. Naši devetošolci so bili zelo uspešni pri nacionalnem preverjanju znanja iz slovenščine, matematike in kemije, saj so bili povsod nad slovenskim povprečjem. Uspešno smo sodelovali tudi na literarnih in likovnih natečajih in pobrali kar nekaj lepih priznanj, pravljlični izdelki drugošolcev so izšli pod naslovom Pravljična knjiga in že štirinajstič je na šoli potekalo tekmovanje v deklamiranju. Odmeven je bil tudi šolski literarno-likovni projekt Pisane misli, kjer so svojo ustvarjalnost pokazali vsi učenci. Pri izvedbi sta sodelovala tudi zunanja sodelavca – **Anamarija Stibilj Šajn** in pesnik **Ivo Podojsteršek**. Dramska skupina **Sezuti čevelj** se je predstavila s Cankarjevimi črticami na območnem srečanju gledaliških in lutkovnih skupin in se uvrstila na regijsko srečanje. Nastopila je za krajane Logatca ter dobila povabilo na gostovanje na Sv. Trojici, nastopili pa so tudi na Cankarjevem lazcu,

kamor je prišlo veliko obiskovalcev. Skupina je požela odlične kritike za ustvarjalno in zbrano igralsko delo. Na temo Junaki našega časa so razpravljali učenci SUŠ-a, najboljša je bila **Monika Pivk** in se uvrstila na državni šolski parlament. Zaradi vsakoletne obeležitve spomina na ustreljene talce v Horjulu je šola dobila tudi srebrno plaketo ZZB NOB Slovenije. Tudi v letošnjem šolskem letu smo ponovno pridobili zeleno EKO zastavo. Letos smo nekoliko več energije porabili za preprečevanje hrupa na šoli. V okviru interesne dejavnosti smo izvedli ekoprojekt, kjer je nastala slikanica o ježku Hrupku – pobudniku za zmanjševanje hrupa. Poleg že utečenih zbiralnih akcij smo letos prvič kar uspešno zbirali tudi tekstil. Skozi celo leto skrbimo za šolski vrtiček. Vključili smo se v različne projekte, ki jih je razpisala EKO šola, poleg tega pa smo skoraj vsi učenci sodelovali pri akciji Očistimo Slovenijo. Z razstavami smo obeležili dan hoje, hrane, vode, zemlje, okolja, zdravja ... Z letošnjim šolskim letom se zaključuje projekt *Let's be eco-friendly/Bodimo prijazni okolju*, ki je potekal v okviru programa vseživljenjskega učenja Comenius, vse o našem delu si lahko preberete v spletnem dnevniku na strani www.ecoblogsite.blogspot.com. Na šoli smo v okviru projekta Evropska vas raziskovali Katalonijo, avtonomno skupnost v Španiji. Nekaj naših rezultatov smo predstavili tudi v mesecu maju ob postavitvi stojnice v Koprju. Prepričani smo, da smo svoje delo dobro opravili učenci, učitelji, vodstvo šole in ostali zaposleni. Zahvaljujemo se staršem za sodelovanje in podporo. Tudi v prihodnje si bomo prizadevali, da bodo naši učenci pridobili čim več znanja in življenjskih veščin.

Judita Cempre

POHOD PODNEBNE SOLIDARNOSTI

Učenci naše podružnične šole so se priključili projektu Karitasa »Živi preprosto in solidarno – V smeri podnebnih sprememb«. Ob pomoči globusa smo poskusili pojasniti globalnost težave, spreminjanja svetovnega podnebja. Seveda nismo pozabili omeniti glavnih krivcev za večino podnebnih nevarnosti. Razvite države so največji onesnaževalci, ki povzročajo tanjšanje ozonskega plašča in večanje ozonske luknje, segrevanje svetovnega ozračja, topljenje ledu na polih. Razvite države so povzročile velike težave revnejšim deželam, ker so z razvojem vplivale na že tako neprijazno podnebje. Nismo se ustavili pri dejstvu, da so »otroci iz Afrike ubogi, ker nimajo kaj jesti«, razmišljali smo, se pogovarjali in skušali delovati v smeri proti podnebnim spremembah. Otroci so spoznali, da so tista majhna, vsakdanja dejanja pomembna. Veliko so jih že sami znali naštet: ugašanje luči v prostorih, kjer ni nikogar, izklapljanje električnih aparatov, ki jih ne potrebujemo, ne kupovati

stvari, ki jih ne potrebujemo, ne pretiravati z uporabo vode, v kolikor se da uporabljati javna prevozna sredstva... Vsi so dobro razumeli kaj in kako lahko, kot posamezniki pripomorejo k zmanjšanju vplivov razvitih držav na podnebne spremembe kot posledica onesnaževanja. Veliko otrok je potožilo, da njihovi starši ali sorodniki ne mislijo tako in da je to »brez veze«, zato smo si zadali nalogo, da začnemo z majhnimi koraki. Če bomo složni in vztrajni, se nam bodo tudi veliki uklonili. Zato smo v soboto, 16. 6. 2012, organizirali tudi Pohod podnebnih solidarnosti. Teka so se udeležili tudi starši, stari starši in še nekateri krajani. Skupaj smo se odpravili na pot z namenom, da pomagamo graditi krog solidarnosti okoli planeta Zemlja (40.075 km). Koliko kilometrov smo prehodili vsi skupaj, bomo morali še izračunati, medalje, ki smo si jih nadelali na koncu poti, pa smo prav gotovo zaslužili prav vsi.

Ana Žakelj

ZAHVALA

*Spomin ...
Edini, ki ostane močan nad vsem;
edini cvet, ki ne uvene,
edini val, ki se ne razbije,
edina luč, ki ne ugasne!*

(Jimenez)

ob nenadomestljivi izgubi ljubega moža,
očeta, dedka in brata

CIRILA ISTENIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče.

Zahvala gre tudi Gasilskemu društvu, Zvezi borcev, nekdanjim sodelavcem KZ Logatec, kolektivu OŠ Tabor, ZD Logatec in Komunalnemu podjetju Logatec.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
In življenje ni, kar druží nas.
So vezi močnejše, brez pomena
Zanje so razdalje, kraj in čas.*

(Mila Kačič)

MIRAN KAVČIČ

1959-2012

Ob bolečem in prezgodnjem odhodu našega dragega moža, očeta in dedija se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darove, cvetje in sveče. Iskrena hvala Janezu Pečkaju, župniku Janezu Petriču, gasilcem PGD Medvedje Brdo in Krajevni skupnosti Rovte.

*Žena Katarina, sinovi Dejan,
Robi in Jernej z družino.*

ZAHVALA

*Cesta je zavita in polna presenečenj,
tebi je bila namenjena tista brez konca, cesta potovanj.
Lepo potuj Timi; čez čas pa nas poberi,
ko bomo štopali na poti brezmejni...*

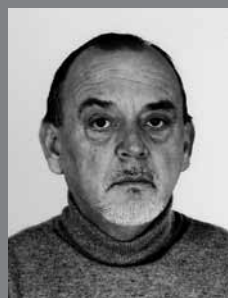
(Boštjan Tršar)

TIMOTEJ MEZE

Sredi tihe majske noči se je komaj 21-letnemu Timoteju pretrgala nit življenja. Ob dnevih najbridkejše žalosti ste nam bili v tolažbo in uteho sorodniki, sosedje, prijatelji, sošolci in nepregledna množica iskreno čutečih znancev, ki ste se prizadeto poslovili od našega Timoteja. Vsem se zahvaljujemo za izraze sočutja, za darove cvetja in sveč ter za plačila spominskih maš in za denarne darove, ki smo jih namenili medgeneracijskemu domu v Logatcu. Posebna hvala velja družini sosedov Trevnov mlajših za številne molitvene večere in župniku Janezu za svečane pogrebne slovesnosti. Zahvalo smo dolžni tudi oktetu Adoramus in cvetličarni Angele Menart za organizacijo pogreba. Z vsem ste nas prepričali, da ste imeli radi našega Timoteja; ohranite ga v blagem spominu.

V neutolažljivi žalosti: starši, brat Jonatan in sestra Dominika

ZAHVALA

*Dobil sem dovoljenje za odhod.
Recite mi zbogom, bratje!
Vsem se priklanjam
in se odpravljam na to pot.*

(T. Kuntner)

SIMON RUPNIK

6. 1. 1957 - 13. 6. 2012

Ob smrti našega dragega moža in očeta se zahvaljujemo vsem prijateljem, sorodnikom in sosedom za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala gre dr. Blagici Džajič, sestram in reševalcem ZD Logatec, župniku g. Janezu Komparetu, pevcem, trobentaču in komunalni Logatec.

Hvala vsem, ki ste se od njega poslovili in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

*Žena Nada,
Gregor in Simona*

ZAHVALA

VOJKO ŠEMROV

3. 6. 1947 – 6. 6. 2012

*Kako prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več tvojega smehljaja,
le trud in delo tvojih rok
za vedno nam ostaja.*

Neizmerna žalost in bolečina je legla na našo družino, ko smo se morali soočiti s kruto resnico, da smo za vedno izgubili ljubljene sina, moža, očeta, brata, tasta in dedija Vojka Šemrova. Njegov odhod nam je prinesel spoznanje, da si je na svoji življenjski poti, ki jo je prehodil, pridobil veliko prijateljev in znancev. Ob takšnem spoznanju je težko najti besede, ki bodo dovolj za zahvalo. V žalosti, ko smo ostali sami, se najprej zahvaljujemo vsem za izrečeno sožalje. Pristrčno zahvalo izrekamo njegovim lovskim tovarišem iz vse Slovenije, 30 praporščakom, rogistom in pevcem. Zahvaljujemo se LD Hotedršica za organizacijo pogreba, g. Andreju Lovšinu za tople besede slovesa ob grobu ter g. Boletu iz ZVKR, g. Tonetu Lukančiču iz LZS ter vsem prijateljem in vaščanom Hotedršice. V imenu družine topli zahvala osebnemu prijatelju Francu Leskovcu, ki je našemu Vojku pomagal z delom in toplo človeško besedo, ga bodril v najtežjih dneh življenja in nam pomaga tudi danes, ko smo ostali sami. Hvaležni smo osebju Zdravstvenega doma Logatec za strokovno pomoč in toplino, ki so mu jo nudili vsakem času. Hvala tudi Milki Merlak za strokovno in moralno podporo. Njegov prerani grob smo zasuli z lepim cvetjem in prižgali bomo mnogo sveč, ki ste jih darovali njemu v spomin.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi.

Logaške novice, glasilo Občine Logatec

ISSN 03509281

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini.

Izdajatelj: Občina Logatec, Tržaška 50 A, 1370 Logatec.

Odgovorna urednica: mag. Neža Perko, e-pošta: neza.perko@logatec.si, logaske@logatec.si.

Uredniški odbor: Janez Gostiša, Blanka Markovič Kocen, Metka Bogataj, Jure Vodnik, Luka Škrlič

Grafično oblikovanje in tisk: Schwarz Print, tiskarska dejavnost, d.o.o., Koprška cesta 106D, 1000 Ljubljana

Grafični koncept: Nicolas Sautet

Datum natisa: 12. 7. 2012

Naklada: 4.300 izvodov.

Naslovnica: Prijateljski obisk otrok iz Repentabra v prostorih občine Logatec (foto: Nicolas Sautet).

Logaške novice izhajajo po sejah Občinskega sveta Občine Logatec. Rok za oddajo prispevkov je 15 dni pred izidom, po dogovoru z uredništvom tudi manj. Prispevki so lahko dolgi največ eno tipkano stran, pisava Times New Roman, velikost pisave 10 pt, daljše bomo objavili po dogovoru. Pisma bralcev so lahko dolga največ 250 znakov, pisava Times New Roman, velikost pisave 10. Prispevke s fotografijami pošljite na poštni ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrnat, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije ter kdo oziroma kaj je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili, uredništvo si pridržuje tudi pravico do krajšanja in neobjave prispevkov.

ČISTILNA NAPRAVA V LOGATCU

Spoštovane občanke, spoštovani občani, predsednik in podporniki civilne iniciative, ki se zavzimate za ustavitev izhajanja emisij smradu iz čistilne naprave, njenega iztoka ter umestitev nove čistilne naprave izven urbanega naselja,

slišal sem vaše želje in razloge za podpis peticije. Če v preteklosti s strani občine ni bilo vedno zelene odzivnosti v zvezi s to problematiko, se opravičujem. Sredstva in vsi dosedanji napor pa so usmerjeni v izgradnjo čistilne naprave na mestu, kjer je dosedanja. Poudariti želim, da je za izgradnjo le-te že od leta 2007 pripravljena ustrezna dokumentacija, v zadnjem obdobju pa so zagotovljena tudi finančna sredstva. Tako so vsi dosedanji projekti v okviru projekta Čista Ljubljana pripravljene in z Ministrstva za kmetijstvo in okolje potrjeni do te mere, da so odobrena sredstva evropskega - Kohezijskega sklada. Postopki za izbor izvajalca so se začeli.

V vseh teh letih je bilo porabljen mnogo energije, denarja in truda za nameravano izgradnjo nove čistilne naprave, da bi

občanom zagotovili in izboljšali kakovost življenja. Dejstvo pa je, da je bil čas za spremembo lokacije čistilne naprave v obdobju 2006–2007, ko se je na projektu čistilne naprave šele začelo delati in je občina pristopila k medobčinskemu projektu Čista Ljubljana. Zavedamo se, da je izvedba omenjenega projekta povezana s številnimi težavnimi izzivi; bodisi na finančnem, tehnološkem ali okoljskem področju. Več kot razumem vaše težave in sočustvujem z vsemi prizadetimi, vendar vas na tem mestu naprošam, da vsi skupaj ta projekt podpremo in vanj verjamemo, saj bo zagotovo rešil težave ljudi, ki živijo na področju Jačke in Tovarniške.

Skupaj z vodstvom občine se trudimo, da bi kar najhitreje realizirali rekonstrukcijo obstoječe čistilne naprave in jo posodobili z membransko tehnologijo. Čeprav poskušamo upoštevati vaša mnenja in predloge, se moramo vsi skupaj zavedati, da imamo na voljo finančna sredstva za rekonstrukcijo obstoječe čistilne naprave in ne za izgradnjo nove, na drugi lokaciji. Če bi obstoječi pro-

jekt spreminjali, bi izgubili že pridobljena evropska sredstva (4 milijone evrov) in bi projekt morali v celoti financirati sami.

Gledano dolgoročno, bo z nadaljnjo širitvijo mesta treba postaviti novo čistilno napravo na novi lokaciji. Za to pa bi morali najti ustrezno zemljišče, pripraviti novo dokumentacijo za izgradnjo le-te in znova opraviti postopek presoje vpliva na okolje. Predvsem pa bi bilo treba ponovno zagotoviti finančna sredstva – ali bi bila takrat še na voljo evropska, ne vemo.

Rekonstruirana čistilna naprava na obstoječi lokaciji bo zadostovala za trenutne potrebe prebivalstva, 14.900 populacijskih enot, vsaj za dobo 10 let. Z novo membransko tehnologijo želimo zagotoviti okolje brez smradu in ostalih neprijetnosti.

Tako mesto kot podeželje imata svoje prednosti in slabosti. S sodelavci se trudimo, da bi vam dali kar se da dobre pogoje za kakovostno življenje. Bodimo strpni, pogovarjajmo se in veliko bomo rešili.

župan Berto Menard

Foto: Nicolas Sautet

S 14. SEJE OBČINSKEGA SVETA

SVETNIKI POTRDILI ODLOKE O OBČINSKIH CESTAH, PROMETNI UREDITVI, PORABI KONCESIJSKE DAJATVE ZA TRAJNOSTNO GOSPODARJENJE Z DIVJADJO, ZNIŽANJE CEN PROGRAMOV PREDŠOLSKE VZGOJE TER LETNO POROČILO IN FINAČNI PLAN KP LOGATEC. IZRAŽENI STA BILI POBUDI DVEH SVETNIKOV ZA OBELEŽITEV IN VZDRŽEVANJE LIP PRED KNJIŽNICO LOGATEC.

V četrtek, 28. 6. 2012, je najverjetneje zadnjič pred poletnimi počitnicami potekala 14. seja občinskega sveta. Od 21 je bilo prisotnih 19 svetnikov. Ob začetku seje, pod točko vprašanja in pobude svetnikov, je **Matjaž Kurent (SDS)** podal pobudo v zvezi s proslavo ob dnevu državnosti, ki je 25. 6. 2012 potekala v večnamenski športni dvorani. Svetnik je predstavil članek J.G. v Logaških novicah iz leta 1991, ki govori o tem, da je tedanji župan s sodelavci v znak narodne samostojnosti pred Knjižnico Logatec posadil lipe kot simbol slovenstva. Ob državnem prazniku, ki ga praznujemo 25. 6., je svetnik dal pobudo, da se posajene lipe primerno obeležijo, oziroma da se naslednje leto ob praznovanju Dneva državnosti pri teh lipah postavi spominsko obeležje, »ki bo nas in vse prihodnje rodove opozarjalo, s kakšnim namenom in ob kakšni priložnosti sta bili lipi zasajeni«. Svetnik je tudi izrazil mnenje, da bi bilo prav, da se na obeležju zapišeta tudi imeni Logatčanov, pripadnikov Teritorialne obrambe, ki sta v osamosvojitveni vojni izgubila življenji. Pobudi je pritegnila svetnica **Bibijana Mihevc (SLS)**, ki je dodala, da bi bilo za omenjeni lipi tudi dobro najti skrbnika, saj je ena od njiju že polomljena. O tem je občino tudi pred kratkim obvestila. **M. Gregorič (SD)** je po prebiranju proračuna 2012 in načrtov razvojnih programov občine župana in upravo opomnil, da je v omenjenih dokumentih zapisana postavka za nakup objektov v ZRC Zapolje (športna dvorana, bazen), do leta 2014 navedeni zneski znašajo 1,5 milijona evrov. Športna dvorana in bazen sta že nekaj časa zaprta in naprodaj, nekatera športna društva so bila primorana zateči se v druge občine. Glede bazena je dodal, da možnosti – glede na izjave – ni, da bi se bazen v jeseni ponovno odprl. Predlagal je, da se sprejme neka posebna odločitev – morda bi pri reševanju tega lahko pomagala tudi država, morda z večletnim financiranjem. Zato je dal pobudo, da se do naslednje seje napravi ocena dejanskega stanja tega objekta in predvidenih stro-

škov in sprejme odločitev glede takšne ali drugačne realizacije. Izpostavil je mnenje, da občina ima nekaj sredstev, dokler ima prihodke od odlaganja odpadkov drugih občin.

V nadaljevanju seje so svetniki v 2. obravnavi sprejeli **predlog Odloka o občinskih cestah v občini Logatec**. Na Odlok sta v 1. obravnavi imela pripombe Statutar-nopravna komisija in Odbor za urejanje prostora, varstvo okolja in infrastrukturo, ki so bile upoštevane. Odlok so svetniki soglasno sprejeli. Svetniki so nato obravnavali **predlog Odloka o porabi koncesijske dajatve za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v občini Logatec**. Poročevalec z občinske uprave **g. Andrej Vrhunc** se je v obrazložitvi osredotočil na predloge in stališča občinskega sveta, podane na 13. seji. Odbor za gospodarstvo, kmetijstvo, turizem in finance je predlagal razširitev načina razdeljevanja sredstev preko javnega razpisa in širitev kroga upravičencev do teh sredstev (upravičeni naj bi bili tudi lastniki površin, na katerih se izvajajo ti ukrepi). Oba predloga sta bila upoštevana. Predlog svetnika **Franca Rudolfa (SLS)**, naj se sredstva dodeljujejo tudi preko javnega razpisa, je bil v popravkih že upoštevan, ni pa bil upoštevan predlog, da bi bili edini upravičenci do sredstev le lovska društva. Predlog namreč ni v skladu s sklepi delovnega sestanka med Skupnostjo občin Slovenije in tedanjega Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Svetniki so odlok sprejeli z 18. glasovi. Svetniki so se nato lotili **predloga Odloka prometni ureditvi v občini Logatec**. Za 2. obravnavo sta bila skladno s pripombami spremenjena 1. in 3. odstavek 13. člena. V prvi obravnavi, na 13. seji, je bilo na predlog odloka namreč podanih kar nekaj pripomb, upoštevana je bila pripomba **Borisa Hodnika (LDS)** glede dikcije, da lahko občinski svet z odredbo določi največjo dovoljeno hitros 70 km/h na posameznih cestah, če to dopušča varnost prometa. Besedilo je bilo popravljeno z »do 70 km/h«. V zvezi s tem odlokom sta **svetniška skupina SLS** in **svetniška skupina SDS** podali predloga

dveh amandmajev, ki sta bila v določenem delu precej podobna. Amandmaja sta bila podana glede (ne)uporabe cest s strani jezdecev (13. člen) in gonjenja živali s pašnika na pašnik ipd. (3. odstavek 14. člena). Na predlog svetnika **Zorana Mojškerca (SDS)** je župan odobril 5-minutni odmor, da sta se skupini lahko uskladili in podali usklajena predlog amandmajev. Svetniki so odlok z amandmaji sprejeli z 18. glasovi. Svetniki so nato obravnavali **predlog Sklepa za nadaljevanje postopka za sprejem Odloka o občinskem prostorskem načrtu občine Logatec**. Občinski svet in pristojni odbori so namreč v mandatnem obdobju 2006-2010 obravnavali in potrdili dopolnjen osnutek Odloka o občinskem prostorskem načrtu, ki je bil v 1. obravnavi dne 17. 9. 2009. Sklep tako svetnikom in občinski upravi omogoča nadaljevanje postopka sprejemanja tega odloka, in sicer v 2. obravnavi. Svetnik **Franč Rudolf (SLS)** je izrazil prijetno presenečenje ter dodal, da so sprejetje tega sklepa v njihovi svetniški skupini pričakovali že prej. Sklep so svetniki sprejeli soglasno. **Župan Berto Menard** je ob tem izrazil upanje, da bo občinski prostorski načrt kmalu sprejet ter naznanil možnost sklica izredne seje občinskega sveta, če bo OPN sprejet med poletjem, saj je treba zagotoviti čimprejšnji začetek investicij, ki si jih občani želijo. Svetniki so nato obravnavali **predlog Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje in o določitvi višine stroškov živil v vrtcih občine Logatec**, ki ga je predstavila **ga. Frida Rupnik, ravnateljica Vrtca Kurirček Logatec**. Cene, ki se določajo na podlagi Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen in Zakona o vrtcih, so podlaga za izračun plačila staršev in razlike med ceno programa in plačilom staršev. Cena programov je sestavljena iz stroškov dela zaposlenih, materiala in storitev ter živil za otroke. Med elemente cene ne štejejo stroški za investicijsko vzdrževanje. Svetnikom je bil predlog sklepa podan zaradi uskladitev z **Zakonom za uravnoteženje javnih financ**, zaradi katerega se znižajo stroški, ki so vključeni v ceno programov. Tako na ceno

vpliva znižanje plač zaposlenih za 8 %, upošteva pa se odprava še 2/4 nesorazmerij, tako da je procent znižanja plač pri zaposlenih različen. Prav tako so znižanja deležni regres za letni dopust, plačilo stroškov prehrane na delu idr. Ob sprejetju sklepa začnejo nove cene programov veljati s 1. 9. 2012, in sicer za 1. starostno obdobje 412,73 evra (4,85% znižanje) ter za 2. starostno obdobje 301,88 evra (8,01% znižanje). Svetniki so sklep sprejeli z 18. glasovi. Nato so svetniki obravnavali **letno poročilo javnega podjetja Komunalno podjetje Logatec d.o.o. za leto 2011**, ki ga je predstavil **g. Marjan Gregorič, direktor podjetja**. V okviru poročila so bili precej obširno predstavljeni prihodki oz. odhodki po posameznih dejavnostih podjetja (npr. oskrba s pitno vodo, odvajanje odpadnih vod, čiščenje odpadnih vod, ravnanje s komunalnimi odpadki, skupna komunalna raba, pokopališka in pogrebna dejavnost idr.). Največji strošek predstavljajo tržne dejavnosti (52 % vseh stroškov podjetja), najmanjši strošek podjetja pa predstavlja tržnina. V okviru javnih gospodarskih služb je poročilo izkazalo izgubo v višini 78.792 evrov. Bilančna izguba (tržne in javne gospodarske službe) pa je v letu 2011 znašala 105.000 evrov. Ob letnem poročilu sta bila zato podana predloga dveh sklepov, in sicer, da občinski svet sprejme letno poročilo in da se bilančna izguba v letu 2011 pokrije iz rezerv iz dobička preteklih let. **Franc Rudolf (SLS)** je poročilo pohvalil, vendar izrazil začudenje nad izgubo, zlasti v okviru pogrebne in pokopališke dejavnosti. **Boris Hodnik (LDS)** pa je vprašal, ali možnosti izterjave zapadlih terjatev obstajajo. **G. Gregorič, direktor podjetja**, je odgovoril, da so se nekatere zadeve že rešile. Našli so varianto, da se zlasti za Okolje Piran, ki pri nas odlaga, delajo signacije, kar pomeni, da denar prihaja, vendar z zamudo. Glede pokopališke in pogrebne dejavnosti pa je dodal, da so edini prihodki v tej dejavnosti

pogrebna, v prihodnje bodo še višji stroški, saj bo treba urediti obstoječe pokopališče in razsipno polje, pričakovali pa so tudi sprejetje novega Zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter drugačno ureditev zadev; vendar se to ni zgodilo; vendar so v podjetju našli drugačno rešitev, tako da bodo izgube v tej dejavnosti v prihodnje manjše. **Župan Berto Menard** je izrazil zaupanje strokovnemu osebju JP Komunala Logatec ter pojasnil, da se v preteklem letu niso izvajale velike investicije. Prav zato bo po njegovem mnenju v prihodnje treba vložiti dodatna sredstva vanje, npr. vzdrževanje cest. Zato je občina tudi povečala nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Sicer pa je izrazil strinjane s **Francem Rudolfom (SLS)**, da bo treba pogledati, kje so notranje rezerve, da se zagotovi bolj racionalno poslovanje in da v letu 2012 ne bo izgub. Poročilo so svetniki soglasno sprejeli. Tudi s **finančnim planom KP Logatec d.o.o. za leto 2012 svetniška skupina SLS** ni bila zadovoljna. Po njihovem mnenju je bil plan v sprejetje podan pozno. V primerjavi s poročilom preteklega leta po njihovem mnenju nikjer niso podani predlogi ukrepov za izboljšanje poslovanja - tako na javnem kot na tržnem delu. Plan za leto 2012 izkazuje še slabši poslovni rezultat, kot ga je bilo mogoče videti v letu 2011. Zato so napovedali, da plana ne bodo podprli. **Boris Hodnik (LDS)** je vprašal, zakaj je razlika med prihodki - v okviru postavke odlaganje odpadkov - druge občine (plan 2012, realizacija 2011) - in odhodki - v okviru postavke najemnina infrastrukture - druge občine - tako velika. **Marjan Gregorič, direktor podjetja**, je menil, da ni posebnih odstopanj, bistvo finančnega plana pa je v tem, da so prihodki in odhodki izravnani ter da ni predvidena nobena izguba. Svetniki so finančni plan sprejeli s 15. glasovi.

mag. Neža Perko

STERILNOST NI IMUNOST

Povsod v okolici opažam vedno več pretirane čistoče, razkuženih otrok in v vato zavitih dojenčkov. Smešna ironija, ko hkrati opažam tudi nešteto alergij, slabokrvnosti, prehlade v neskončnost, astme, in še bi lahko našteval. Splošno vedenje o higieni je zavilo s poti zdrave pameti. Kar spomnite se, kako smo kot radovedne kepice kolovratili po vseh štirih po blatu, lužah, tlačili vase vse mogoče, od deževnikov, kamnov, smrkcljev, tudi kruhek s tal je bil užiten. Ne pomnim toliko bolezni in slabotnosti iz tistega časa, starejši pa bodo o tem vedeli povedati še več. Bili smo zdravi, boski tekali naokoli. Sedaj pa... ah, saj nam je vsem slika jasna. Bogvedaj, da bi smel otroček pojesti kaj, kar je padlo na tla. Umazano je, bakterij ima celo mnogo manj kot sluznica ustne votline. Ja, grozno. Raje kar v smeti. Tudi če se mali navihanček plazil po tleh, je tu vedno vestna mamica, ki ima pri sebi obvezno osvežilne robčke, s katerimi vestno briše ročice svojega malčka. Da ne bi slučajno dal v usta malo prahu s tal. So pa že boljše kemikalije za razkuževanje v robčku, mar ne? Še zadnji primer, ki me je prav šokiral... Skrbna mamica večkrat na dan pomije po tleh, da se lahko njen mali plazil, kjer se mu zahoče. Če ji je le na očeh, z razkužilom v spreju pred njim razkužuje tla, kamor se malček napoti. Še dobro, da ga tolikokrat pelje k zdravniku, tam telo vsaj spozna kako bakterijo v čakalnici.

Mislilim, da je slika jasna, kakšna pretiravanja so postala kar stalna praksa mladih staršev in zgled bodočim. Pa niti niso hoteli, da je tako. Od kod torej to? Veliko imajo tu zraven mediji, ki oglašujejo izdelke proizvajalcev, ki v želji po zaslužku stremijo samo k odpiranju novih tržnih niš izdelkov, ki jih človek ne potrebuje, pod pretvezo, da bomo bolj čisti, sterilni, razkuženi, varni vseh bakterij in tako bolj zdravi. Problem je potem tu tudi v ljudeh, ki se bodo raje oprijeli nečesa, kar se kupi, češ, če televizija pravi, da pomaga, potem že more biti res. Nekaterim pa se celo fino zdi, da imajo nek oglaševan izdelek, in s tem navzven kažejo nek standard. Še večjo željo po nakupu ljudje dobijo, ko jih prestraši dejstvo, da so neke bakterije in virusi, kjer prej nobeden ni govoril o njih. Kar naenkrat pa se najde neka raziskava inštituta v tujini, ki navaja razne lokacije na telesu in predmetih iz vsakdanjega življenja, kjer se skrivajo nemarni zlobni miniaturni stvori, ki prežijo pod krinko mikro sveta in nas čakajo v vseh kotičkih našega življenja. Tam so bili tudi prej, celo koristno je, da tam tudi ostanejo. Blato zunaj je pa še vedno zastoj. Zato hop, skočimo v lužo in zajemimo okolico s polno žlico narave, kot nam je bila dana.

Miha Pečenik

ZDRAVJE GRE SKOZI ŽELODEC

Hrana je pogoj za življenje, zdrava hrana in njena priprava pa je pogoj za zdravo življenje. Življenjski ritem je tak, da pripravi hrane in uživanju le-te namenimo premalo časa in pozornosti. Posledica so vse bolj pogoste moderne bolezni, ki so v tesni povezavi s prehranjevanjem. Knjig, kjer najdemo na tisoče nasvetov in receptov, je na naših policah veliko, celo preveč. Večina od njih namreč ne govori zdravju v prid. Tako je mnenje **Emilije Pavlič**, kuharice in gospodinje, organizatorke zdrave prehrane ter kot, si pravi sama, otroške kuharice. Kajti njen največji projekt je ravno kuhanje za otroke in njena knjiga celo nosi naslov **Za otroke kuhajmo zdravo**. Svojo energijo in ljubezen posveča zdravemu načinu kuhanja in pravilnemu uživanju hrane. Gostili smo jo tudi v Rovtahn 25. maja 2012 v organizaciji knjižnice Logatec. Nekoliko skromnejši udeležbi je prav gotovo botrovalo lepo vreme in dela s košnjo. A tisti, ki smo se srečanja udeležili, smo preživeli kratko urico in pol v izjemnem vzdušju, ki ga je gospa Emilija pripravila s svojo energijo. Dobrodošlica z domačim kruhom in češnjami je zbudila naše brbončice. Rojena Postojnčanka, ki sedaj že štirideset let živi v Kopru, je svoje prve kuharske izkušnje dobila pri svoji mami, o kateri ima le lepe besede. Pravi, da je enkratna. Po njej je podedovala pogum, ki je velika vrednota, nadgradiš pa jo lahko s spoznanji drugih. Ker je Emilija čutila potrebo, da o zdravem kuhanju in prehranjevanju ozavesti tudi druge, je napisala knjigi, ki sta postali pravi uspešnici. To sta knjigi **Za otroke kuhajmo zdravo** iz leta 2001 in pa **Mamica, nauči me kuhati**, letnik 2010. Opaža, da mladi enostavno ne znajo kuhati zato, ker jim ne dovolimo za štedilnik. Vse mame so preveč obremenjene s čiščenjem in otrok bi jim lahko le še bolj umazal in jih pri delu oviral in motil. Njeno spoznanje je, da so jedi na žlico slovenska posebnost, ki bi jo bilo treba ohraniti. Tudi ribe bi morale biti na jedilniku pogostejše, predvsem v prehrani mladih. Ko je delala kot svetovalka za zdravo prehrano v vrtcu, je pomembno pozornost posvečala izbiri hrane za otroke. Poudarja, kako premalo je v njihovi hrani fižola, ki je nepogrešljivo živilo, učinkuje na pravilno delovanje možganov in deluje celo proti demenci. Ješprenj naj bi bil na mizi dvakrat na teden, saj je nepogrešljiv za zdravo prebavo. Preveč je tudi toplotno obdelane hrane, ona namreč zagovarja kuhanje na mrzlo. Začetek kuhanja in peke mora biti hladen, nikoli

Foto: Metka Bogataj

ne segrevamo olja ali pečice, preden vanjo damo hrano. Glede pijač zagovarja pitje vode, ki je edina tekočina, ki gre direktno v kri. Voda seveda mora priteči iz pipe in ne iz plastenke. Kjer so otroci, ne bi smelo biti pri kuhanju alkohola, niti vonja po njem ne. Povedala je zanimivo misel, ki pravi, da voda opere sod, cunje in možgane. Po njenih receptih smo pripravili tudi testo za domači kruh. Sejanje moke tej daje čistost in rahlost, to pa je za domači kruh zelo pomembno. Kako nam bo uspel, pa je odvisno od roke, lune, posode in od moke. Njeno priporočilo je tudi, naj jemo tisto hrano, ki jo trenutno lahko dobimo. Kuhati je treba po letnem času in tisto, kar je tedaj dosegljivo. Starim priporočila predvsem jedi na žlico, kot so obare, mineštre, enolončnice. V poletnem času odsvetuje pripravljane in pečenje raznih sladkic. Pravi, da je škoda elektrike in časa, ker je zunaj vse polno zrelega, sladkega in raznovrstnega sadja, ki krasno in zdravo nadomesti umetno pripravljene sladice z ogromno sladkorja in

nepotrebni kalorijami. Je proti uporabi hladilnikov in zamrzovalnikov. Škoda je, ker se na tak način izgubi mnogo koristnih snovi v hrani, pa tudi plastike se je treba izogibati za shranjevanje živil, raje si vzemimo steklen kozarec. Toliko koristnih nasvetov nam je gospa Emilija Pavlič natresla, da smo domov odhajali bogatejši za marsikatero novo in pogosto preslišano spoznanje. V načrtu ima napisati še knjigo o prehrani in kuhanju za starejše. Ti so največkrat žejni in lačni. Zato potrebujejo tudi oni skrb ob pripravi hrane. Njene knjige so dobile ta večer kar nekaj novih lastnikov. Upamo lahko le na njihovo domačo uporabno vrednost. So napisane preprosto, dobri gospodinji na kožo. Njej namreč ni vseeno, kaj zaužijejo njeni domači, hrano je treba pripraviti z dušo. Kajti polovica dela je opravljenega, če je v pripravo vložen trud, ostala polovica pa je seveda skrivnost vsake gospodinje.

Metka Bogataj

PROMETNI ZNAKI V LOGATCU

Zanimanjem sem v Logaških novicah prebral odgovor na svetniško vprašanje glede prometnih znakov, postavljenih kar po pločnikih in kolesarskih stezah po Logatcu. Sklicevanje na Pravilnik o prometni signalizaciji, citiran v odgovoru in različne /ne/možne postavitev znakov

od roba cestišča z ali brez robnikov ... je le odvratanje odgovornosti s strani odgovornih v slučaju odškodninskih zahtevkov ob hujših poškodbah kolesarjev, rolarjev, pešcev ... Varnost kolesarjev je namreč že dovolj ogrožena ob številnih grbinah na uvozih s ceste. V odgovoru sem pričakoval ukrepanje

/drugačno izvedbo postavitev/ v smislu zagotavljanja varnosti vseh udeležencev v prometu in ne »proučevanje«, saj se problem vleče že več let, bušk in odrgnin kolesarjev je pa tudi že dovolj. Pa še sneg bi pozimi komunalno podjetje lažje očistilo.

Martin Kreč

Foto: Martin Kreč

Foto: Martin Kreč

Foto: Martin Kreč

Foto: Martin Kreč

LOGATEC

– oddam nova, opremljena, še ne vseljena stanovanja za 350 € + stroški.

Anita Kogovšek s.p.,
tel.: 041/765 877.

LOGATEC

– prodamo štirisobno stanovanje 88 m² v Logatcu, pritličje z atrijem, za 120.000 €.

Elektrokovina d.o.o.,
tel.: 041/634 151.

LOGATEC

– oddam opremljeno garsonjero za 200 € s stroški vred.

Anita Kogovšek s.p.,
tel.: 041/765 877.

LOGATEC

– prodam majhno opremljeno hišo s 300 m² zemlje, vrtom, pokrito teraso in pokritim parkiriščem za 99.000 € ali zamenjam za stanovanje.

Anita Kogovšek (brez s.p!), tel.:
041/765 877. 151.

ZNANE IN NEZNANE STVARI

Foto: Brane Pevec

Kozolce, take in drugačne, lahko najdete tudi v naši občini: tale dvojni je star prek sto let, kraljuje pa na Lipcah, na polju, naprej od Rovtarske ceste.

Brane Pevec

Foto: Brane Pevec

Mimi Škof, doma na Stari cesti, je sedaj v Domu starejših občanov, njeni domači pa skrbijo, da rožice vsako leto krasijo njeno domačijo

Brane Pevec

Pavle Mihevc iz Martinj Hriba zna iz lesa napraviti marsikaj: najbolj znane so njegove jaslice, ki jih postavlja že vrsto let. Letos pa je pred Marijinim mescem, konec aprila napravil tole kapelico, ki krasí vrt pri Mihevčevih.

Brane Pevec

OPRAVIČILO

PRVI MAJ: ŠE VEDNO DELAVSKI PRAZNIK- TUDI V LOGATCU

Pihalni orkester Logatec letos ni prišel na Prvomajsko srečanje, ker so bili glasbeniki dogovorjeni, da igrajo drugje (Prvič so bili na Medvedjem Brdu, ki je tudi del Logaške občine, pa jih godba do sedaj še ni obiskala). Organizatorju prireditve so se tudi predhodno opravičili. Mimogrede: dva člana godbe (Trio Petrovčič) sta nastopila na srečanju. Torej ne gre za nikakršen protest, kot sem napačno sklepal. Za vse neprijetnosti in zaplete, ki jih je imel Pihalni orkester Logatec po objavi prispevka, se iskreno opravičujem.

Brane Pevec

LOGATEC

– prodam dvosobno obnovljeno stanovanje na Jački 2 z opremljeno kuhinjo, takoj vseljivo, za 79.000 €.

Sandi Kogovšek, tel.:
041/634 151.

OBNAŠANJE OB SMRTI IN NA POGREBU

Ob smrti naj nam bodo vodilo želje, ki jih je morebiti izrazil pokojnik še za časa življenja, ali pa jih imajo v zvezi s pogrebnimi svečanostmi in obredjem njegovi svojci.

Če so datum, čas in kraj pogreba objavljeni v javnih občilih, se razume, da se poslovitve in pogreba lahko udeleži vsak, ki to želi. Če se udeležimo pogreba ali se od pokojnika poslovimo v poslovilni vežici, lahko svojcem izrečemo sožalje takrat. Če pa so svojci izrazili željo, da bodo pokojnika pokopali v družinskem krogu, smo to dolžni spoštovati. Ne bodimo vsiljivi in upoštevajmo njihovo zasebnost! V tem primeru lahko izrazimo sožalje pisno. V ta namen uporabimo bel list papirja, brez žalnih okrasij ali črnega robu. Če uporabimo vizitko z že natisnjenim besedilom, dodajmo še nekaj lastnoročno napisanih besed sožalja in svoj dobro berljivi podpis. Sožalje lahko izrazimo tudi z brzojavko. Izogibajmo se izrekanja sožalja po telefonu, ker je to za svojce lahko preveč obremenjujoče. Telefonsko izrečemo sožalje le, če nimamo nobene druge možnosti (smo npr. v tujini). Upoštevajmo tudi želje, ki jih je imel pokojnik ali njegovi svojci v zvezi s prinašanjem sveče ali cvetja. Če želijo, da se denarna sredstva, ki bi jih sicer potrošili v ta namen, podarijo za katero od dobrodelnosti, tako ravnajmo.

Obnašanje v poslovilni vežici

Ob vstopu v poslovilno vežico najprej odložimo venec, cvetje ali sveče. Izročitev tega lahko poverimo tudi cvetličarju. Na žalnem vencu in drugih cvetličnih aranžmajih je vedno žalni trak z ustreznim besedilom in imeni žalujočih oziroma darovalcev. Nato se poslovimo od po-

kojnika (ga pokropimo). Šele nato pričnemo z izrekanjem sožalja svojcem, ki stojijo v poslovilni vežici. Svojcem izrečemo sožalje po vrsti, kot stojijo; seveda pa najprej tistemu, za katerega vemo, da je najbližji sorodnik pokojnika. Tistim, ki nas ne poznajo, se predstavimo z imenom in priimkom in povemo, v kakšni zvezi smo bili s pokojnikom, npr. sošolec, sodelavec, prijatelj ... Če je v poslovilni vežici žalna knjiga, se vpišimo vanjo. Dodamo lahko tudi pisni izraz svojega sožalja. Vpis v knjigo ni obvezen, je pa vsak vpis žalujočim v tolažbo in spomin. Če je pogreb pokojnika v družinskem krogu, se od njega lahko poslovimo po pogrebnem obredu. H grobu lahko takrat prinesemo tudi cvetje ali sveče. Svojcem sožalje lastnoročno napišemo.

Pogreb

Na pogreb pridemo vsaj 15 min pred določeno uro. Oblečemo se v skladu z navadami okolja. V evropskih deželah je še vedno običaj, da so najožji člani pokojnikove družine oblečeni v črna oblačila (se pa tudi na tem področju pravila malce rahljajo). Moški naj imajo črno obleko, črno kravato, črne nogavice in črne čevlje. Srajca pa naj bo bela. Ženske naj oblečejo črno obleko z dolgimi rokavi, črne nogavice in črne čevlje. Če ženska obleče kostim, ga dopolni z bluzo v črni ali drugi temnejši barvi. Tudi plašč ali jakna naj bosta črna ali vsaj temnih, ne kričečih barv. Tudi od udeležencev pogreba se pričakuje, da so oblečeni v temnejša oblačila, ki naj bodo zaprta in z dolgimi rokavi. Moški naj imajo belo srajco ali srajco v svetli pastelni barvi. Ko čakamo na pričetek pogreba in v pogrebnih povorki, ne

govorimo, ne kadimo in ne žvečimo žvečilnega gumija. Obvezno izklopimo mobilne telefone. Če je pogreb cerkven, lahko sodelujemo v skupnih molitvah.

Če smo v vozilu in srečamo pogrebno povorko, vozilo zaustavimo. Prav tako se zaustavimo mimo doči.

Ko se krsta (ali žara) s pokojnikom spusti v grob, jo pri cerkvenem pogrebu duhovnik blagoslovi in vrže nanjo pest zemlje, ter na gornji strani groba postavi križ. Po molitvi, ki jo izreče, pristopijo h grobu svojci, ki tudi vržejo pest zemlje na krsto. Po enakem zaporedju, kot so šli v sprevodu, vsi pogrebci vržejo v grob pest zemlje (ali jo zajamejo s priloženo lopatico) in položijo cvetico, ki so v ta namen pripravljene ob grobu. Nato se takoj odmaknejo od groba, da naredijo prostor ostalim pogrebcem. Vsakdo od prisotnih poda roko svojcem, ki stojijo ob grobu in izreče kratko sožalje.

Pogrebščina ali sedmina

Običajno se na sedmino povabi sorodnike in ožje prijatelje, predvsem pa ljudi, ki so na pogreb prišli od daleč. Namen sedmine je predvsem v tem, da žalujoči takoj po pogrebu ne ostanejo sami. Če smo na sedmino povabljeni, se je udeležimo. Če pa se ne moremo ali ne želimo priključiti, to povemo v naprej, vsekakor pa pred pogrebom. Tudi v zvezi z odklonitvijo udeležbe na sedmini se poskušajmo odzvati na željo svojcev, ki jim morda veliko pomeni, da svoje žalovanje delijo s tistimi, ki jih želijo imeti ob sebi. Ne pozabimo na svojce tudi v dneh po pogrebu; ustno, pisno ali po telefonu jim ponudimo oporo v njihovem žalovanju.

Irena Štrm

V LOGAŠKIH VRTCIH NI STISKE

V VRTEC KURIRČEK LOGATEC JE DO OBRAVNAVE KOMISIJE ZA SPREJEM OTROK V VRTEC PRISPELO 194 PROŠENJ, SPREJETIH JE BILO 149, ODKLONJENIH PA 45 OTROK.

Ravnateljica vrta Kurirček Frida Rupnik ugotavlja, da je bilo letos nekaj manj vpisa kot pretekla leta. »Videti je torej, da v prihodnjem letu ne bo večjih težav pri vključevanju otrok v vrtec,« optimistično dodaja. Manjši vpis Rupnikova pripisuje nekaj manjšemu številu rojstev, manjšemu priseljevanju in manj novih gradenj v Logatec. Višje cene oskrbnin v vrtcih zaenkrat izključuje, ker se v času vpisa, torej do konca marca, še ni govorilo o novih cenah.

»Med odklonjenimi otroki je 25 tistih, ki imajo stalno prebivališče v drugih občinah,« sporočajo z občine Logatec in poudarjajo, da večina staršev teh otrok dejansko prebiva v logaški občini, vendar

si številni zaradi okoliščin ne morejo urediti stalnega prebivališča. Kot vsako leto pa že prihaja do odklonitev, s čimer se je pomaknila tudi čakalna vrsta, pravi Rupnikova. Do konca maja se je pomaknila za sedem otrok, toliko je bilo izpisov. »Pričakujemo jih še nekaj, torej stanje v septembru, ne bo kritično,« pravi ravnateljica. Jeseni bodo vsi otroci, ki imajo stalno prebivališče v občini Logatec, sprejeti v vrtec, žal pa ne bodo sprejeti otroci iz drugih občin in 17 tistih, ki potrebujejo varstvo po novem letu, sporočajo z občine. Dodajmo še, da v Miklavževem vrtcu v novem šolskem letu ni zavrnenih otrok, sprejeti so jih 18 in imajo še 4 prosta mesta.

Blanka Markovič Kocen

IGRIŠČE TIČNICA JE KONČNO TU!

PO TREH LETIH ZAPLETOV PRI NAKUPU ZEMLJIŠČ IN PRIDOBIVANJU DOVOLJENJ JE LOGAŠKI VRTEC TIČNICA V ZADNJEM MAJSKEM TEDNU KONČNO DOBIL OTROŠKO IGRIŠČE.

Na binkoštni ponedeljek so v gornjelogaškem kulturnem domu, v neposredni bližini Tičnice, najmlajše enote Vrta Kurirček, nadvse slovesno odprli dolgo pričakovano igrišče ob omenjenem vrtcu. Slovesnosti, na kateri so sodelovali tudi mali varovanci vrta skupaj z vzgojiteljicami, poleg ravnateljice vrta Fride Rupnik in staršev otrok, pa se je udeležili tudi župan z najožjimi sodelavci in logaški svetniki Sprva so jo načrtovali na prostem, a je bila dvorana zaradi nezanesljivih vremenskih razmer primernejši prostor, vsaj za osrednji del

prireditve.

»Igrišča smo zelo veseli, saj bo otrokom omogočilo tudi popoldansko bivanje na prostem,« je med drugim povedala ravnateljica Rupnikova, ki ni skrivala zadovoljstva ob rezultatu triletnih prizadevanj.

Igrišče je v celoti financirala občina Logatec. Po županovih besedah je šlo za investicijo v približni višini 40 do 45 tisoč evrov iz proračunskih sredstev.

»Dokončujemo še investicijo v vrtcu Pod košem, na Pavšičevi ulici, kjer se dokončno ureja kuhinja, tudi tu pa bo treba zgraditi igrišče za otroke,« župan Menard odgovar-

ja na vprašanje, kakšne investicije bodo še potrebne v logaških vrtcih in dodaja: »Seveda pa se pripravljamo na gradnjo vrta v Rovtah, ki bo veliko kislo jabolko, ampak ga bomo ugriznili.«

Po kulturnem delu otvoritve so se prisotni v družbi otrok premaknili na ogled sodobnega igrišča, ki so ga otroci s simboličnim spustom pisanih balonov tudi uradno odprli.

Blanka Markovič Kocen

Foto: Nicolas Sautet

Malčki iz vrta Tičnica so se v spremstvu vzgojiteljic predstavili s pesmijo, plesom in recitacijo in poželi navdušenje občinstva, ki je do zadnjega kotička napolnilo dvorano Kulturnega doma Gornji Logatec.

DAN DRŽAVNOSTI ZA DUŠO IN SRCE

NA DAN DRŽAVNOSTI, 25. 5. 2012, SMO BILI V VEČNAMENSKI ŠPORTNI DVORANI PRIČA IZJEMNEMU DOGODKU; KULTURNO DRUŠTVO SIMFONIČNI ORKESTER CANTABILE IN OBČINA LOGATEC STA NAM V SODELOVANJU Z ZDRUŽENIM MLADINSKIM ZBOROM PRIPRAVILA 1 URO IN POL NENADEJANEGA UŽITKA.

Koncert se je zaradi slabega vremena namesto na trgu pred sv. Nikolajem odvijal v večnamenski športni dvorani. A zato ni izgubil svoje čarobnosti – še več – vsakemu povprečnemu Slovincu je dal misliti že naslov dogodka: **Koncert za dušo in srce**. Dogodek je v sodelovanju z mnogoterimi društvi, posamezniki, župnijo Logatec in občino Logatec pripravilo kulturno društvo Simfonični orkester Cantabile z izjemnim dirigentom **Marjanom Grdadolnikom** koncertnim mojstrom **Matejem Avšičem**. Kot se za Dan državnosti spodobi, je dvorano na začetku zapolnila slovenska himna - 7. kitico Prešernove Zdravljice, je Herman Van Rompuy, predsednik Evropskega sveta, pred kratkim prav zaradi njene združevalnosti označil za himno v evropskem duhu. Nato so prisotni prisluhnili besedam župana občine Logatec, **Berta Menarda**, ki je povedal, da »je dan državnosti velik praznik, saj se je sen o lastni državi po več stoletjih uresničil«. Omenil je, da sta razlog za gospodarsko krizo samovšečnost menedžmenta in politike, in izrazil upanje, da smo stopili na realna tla; da smo pripravljeni prisluhniti vsem pametnim in strokovnim ljudem – od kmeta do politika. Kljub izredni geografski legi Slovenije, dobri cestni in železniški povezavi, pa je po njegovem mnenju najpomembnejše, da si zaupamo. Logatčane je nagovoril tudi župan pobratene občine Repentabor **Marko Pisani**, ki je z nekaj

besedami poslušalcem prenesel sporočilo Slovencev izza meje. Izrazil je mnenje, da tiste vrednote, ki so bile pred 21. leti podlaga za sprejetje slovenske ustave, niso umrle; zanje se moramo ponovno zavzeti. Poudaril je, da Slovincem izven meja domovine ni vseeno, kaj se s Slovenijo dogaja; potrebujejo pošteno, močno in delavno državo. Zato moramo vsi skupaj z optimizmom gledati naprej. Program so simfoniki nadaljevali z vsem znano Avsenikovo Slovenija, od kod lepote tvoje in s Cvetjem v jeseni Urbana Kodra, ki ga je na citrah čudovito spremljala **Maruša Pišljar**. V ozadju smo lahko spremljali filmsko projekcijo odlomkov iz znanih slovenskih filmov; skupaj z glasbo smo se predali ljubezni do domovine in ponosu, da imamo svojo državo. V program, povezovala ga je **Anja Sedej**, so bila vključena besedila logaških osnovnošolcev, ki so bila nagrajena na vseslovenskem natečaju z naslovom Moja rodna domovina. Prepričali smo se lahko, da tudi logaški otroci – predvidevam da ob pomoči staršev in učiteljev – razmišljajo o ohranitvi slovenskega jezika, o zaslugah starejšim rodovom, o tem, da bi Slovenci lahko bili bolj ponosni na svojo državo, jezik in glasbo. Otroci so se lotili tudi razlik med pojmom dom – domovina in ugotavljali, da sta jim besedi dom in država ljubši od domovine. Ena od nagrajenk je zapisala pravzaprav najbolj iskreno misel, ki jo je bilo ta večer mogoče slišati, in sicer, da je huje

ostati brez doma kot ostati brez domovine; to me je spomnilo na vse slovenske izseljenke in predala sem se razmišljanju, kako se počuti človek, ki mora - bodisi iz političnih bodisi iz gospodarskih razlogov – zapustiti svoj dom in domovino. Župan je vsem nagrajencem podelil darila – Majnice pesnika Toneta Pavčka. Na koncertnem programu je bilo mogoče slišati tudi pevsko izredno zahteven odlomek iz opere Čarobna piščal Wolfganga Amadeusa Mozarta – z izvedbo nas je prijetno presenetila sopranistka **Martina Burger**. Pohvala gre tudi drugim solistom: **Manci Rupnik** na violini in **Urški Demšar** na violi.

Zaključek je bil prav slovenski: Kekčevo pesem Marijana Vodopivca je navdušujoče zapela mlada pevka **Eva Lukančič**, članica otroškega pevskega zbora Rovte, ki je požela buren aplavz dvorane. Cantabile pa je skupaj z zborom odigral tudi Pustite nam ta svet Janija Goloba. Prepričana sem, da koncert nikogar ni pustil ravnodušnega; glasba nam je kot univerzalni jezik spregovorila o zgodbah različnih ljudi, ki jim je skupna ljubezen; do sočloveka, domovine, države in naroda. Te pa nikoli ni preveč, kot pravi Tone Kuntner, katerega pesem Slovenec biti je bila uporabljena v programu. Tone bi bil zagotovo vesel, da Logatčani še znano ljubiti po slovensko – z dušo in srcem!

mag. Neža Perko

Foto: Nicolas Sautet

PGD LAZE-JAKOVICA: PRVIH DEVET DESETLETIJ OD VEDER IN LOPAT DO NOVE VISOKOTLAČNE ČRPALKE

Vasici Laze in Jakovica opazimo na levi strani na robu Planinskega okolja, ko se peljemo po stari cesti proti morju. Imata okrog 400 prebivalcev, od tega je danes slaba tretjina vključena v Prostovoljno gasilsko društvo Laze-Jakovica, ki deluje že od leta 1922. S podpisom Rapalske pogodbe leta 1920 sta vasici pripadali Kraljevini SHS. Leto kasneje so se vaščani pričeli pogovarjati o tem, da bo treba misliti na to, kako se obraniti požara, poplav. Naslednje leto, 3. septembra 1922, so v hiši Janeza Nemgarja ustanovili gasilsko društvo. Nekaj veder, klinov in lopat – dovolj za začetek. Že dve leti kasneje so kupili vprežno ročno brizgalno, ki jo gasilci seveda skrbno hranijo kot dokument nekega časa. Ognjeni krst je dobesedno doživela že isto leto, ko so gasili pri Kermavnarju.

Gasilski dom – zgrajen med vojnama – stoji še danes

Seveda pa je minilo še nekaj let, da so gasilci dobili svoje prostore. Leta 1930 so v Lazah zgradili gasilski dom, a so ga kmalu namenili še šoli, dvorano pa uporabljali za prireditve. Skratka, gasilci so se morali izseliti in šest let kasneje so Janez Nemgar, Franc Simšič, Franc Mrvar skupaj z drugimi sovaščani kupili privatno hišo, ki so jo preuredili za svoje potrebe, gasilski dom je bil končno samo njihov ter hkrati dom družine Franca Komovca, ki je skrbel za stavbo in opremo; bil je torej hišnik, poveljnik, kasneje pa tudi predsednik društva. V devetih desetletjih so gasilci seveda posredovali ob različnih priložnostih, omenim naj le posredovanje gasilcev zaradi strele leta 1937, kjer je gasilo 25 gasilcev, na pomoč so prišli tudi iz Unca in Planine, in požar maja 1968, ko je zgorela žaga na Ravniku, ki si po tistem ni več opomogla.

Po slovenski samostojnosti krila dobilo tudi Prostovoljno gasilsko društvo Laze-Jakovica

V brošuri, ki so jo prizadevni gasilci izdali ob 90-letnici društva, so zapisali: »K oživitvi društva po letu 1992 je bistveno pripomogla obnovljena in okrepljena skupina ljudi v okviru vodstva društva, za katero je bilo vseskozi značilno usklajeno

Foto: Karmen Laznik

delovanje, dobri medsebojni odnosi in težnja k čim bolj kontinuirani delitvi nalog po posameznih področjih. Na rednih letnih občnih zborih so se sicer opravljale določene zamenjave in rotacije v vodstvenih organih, funkcijo predsednika društva pa je prevzel Franc Nemgar, ki to funkcijo uspešno opravlja še danes. »Društvo danes šteje 127 gasilcev, od tega je 14 veteranov (članice nad 55 let in člani nad 63), 11 mladincev in pionirjev (za osvežitvev spomina: od 7-11 let so mlajši pionirji, 12-14 starejši in 15- 18 mladinci, ki pa lahko že pri šestnajstih letih pristopijo med člane, če naredijo ustrezne izpite) ter 43 članov, izobraženih za operativna dela na raznih gasilskih orodjih).

Nekaj besed o tehniki

»Rakovica« se je imenovala prva večja motorna brizgalna, kombi IMV 1600 je bilo prvo gasilsko vozilo, potem je bil pomembne nakup motorne brizgalne Ziegler, leta 1997 nakup novega, sodobnega kombiniranega vozila, ki je omogočilo hitro in varno ukrepanje ob raznih nesrečah, ter visokotlačne črpalke nekaj let kasneje. Vedno boljša tehnika je zahtevala vedno bolj izobražene operativce, za katere so organizirali ustrezna usposabljanja. Letos so gasilci stopili še korak dlje: preurejajo gasilski dom, da bodo prostori za vozila, opremo in samo delovanje društva primer-

nejši. Pri tem jim izdatno pomaga gasilska zveza Logatec in občina Logatec.

Na mladih svet stoji – tudi v PGD Laze-Jakovica

Ne samo vedno novejša tehnika, tudi ljudje so pomembni, zato društvo vabi mladino v svoje vrste, zadnjih deset let prireja v oktobru, mesecu požarne varnosti, dan odprtih vrat za učence podružnične osnovne šole in tudi vrtca. V društvu se radi pohvalijo, da bodo letos že petnajstič organizirali srečanje ekip članic. Prva leta se je srečanj udeleževalo okoli deset ekip, lani pa že prek trideset, ne samo iz Gasilske zveze Logatec, ampak tudi iz drugih krajev naše države. Prvi del srečanja je namenjen tekmovanju v različnih disciplinah, potem pa sledi klepet, druženje, ki se zaključi z gasilsko veselico.

Namesto zaključka vabilo

- 13. 7. 2012 ob 19. uri: slavnostna seja ob 90-letnici PGD Laze-Jakovica v podružnični OŠ Laze
- 21. 7. 2012 dopoldne: 15. srečanje članic gasilk, ob 15. uri parada ob 90-letnici, prevzem nove motorne brizgalne, krajši kulturni program in gasilska veselica
- 8. 9. 2012 ob 16. uri: Srečanje veteranov Gasilske zveze Logatec

Brane Pevec

IDRIJSKI GIMNAZIJCJI PRI INDIJCJIH

Ob koncu šolskega leta ali pa že nekoliko prej se v prenekateri glavi devetošolcev pojavi vprašanje: Kam pa zdaj, kje je šola, ki bo meni primerna, kaj si želim postati? Srednje šole v svoje okrilje vabijo in sprejemajo najbolj ustrezne dijake, katerim bodo v prihodnje lahko nudile najboljše možnosti za izpolnitev njihovih poklicnih želja. Večina učencev iz naših krajev se odloča za nadaljevanje šolanja v Ljubljani, ki se jim zdi nekako najbolj » pri roki«. A v zadnjih nekaj letih se kar nekaj mladih odloča tudi za druge kraje, kot so Postojna, Škofja Loka, Ajdovščina, Kranj in, seveda, Idrija. Kar okoli štirideset učencev z naše občine obiskuje Gimnazijo Jurija Vege v Idriji. Zakaj narašča število vpisanih dijakov in kako sploh poteka delo na idrijski gimnaziji, sta povedala dijak tretjega letnika iz Logatca **Tomaz Kek** in ravnatelj **Borut**

Hvalec. Na nastanek zapisa pa je v veliki meri vplivalo dejstvo, da so se njihovi dijaki letos udeležili mednarodne izmenjave in predstavitve raziskovalnih nalog v daljni Indiji. Med dijaki je bil tudi Tomaž, ki sem mu zastavila nekaj vprašanj.

Kako to, da si se odločil nadaljevati šolanje na gimnaziji v Idriji?

Tomaz: Udeležil sem se informativnega dne. Gimnazija se mi je zdela majhna in predvsem dobra. Tudi informacije, ki sem jih sproti dobival, so k odločitvi pripomogle. Sedaj bi mi bilo žal, če se ne bi tako odločil. Med dijaki in profesorji vladajo zelo dobri odnosi. Obiskujem evropski oddelek, kjer imamo kar nekaj posebnih predmetov. V okviru šole se tako izvajajo tudi mednarodne izmenjave. Naši dijaki potujejo v tuje države, tuji pa nam obisk ob priložnosti vrnejo. Obiski zajemajo razne

delavnice, spoznavanje krajev in načina življenja in razne izlete. V 2. in 3. letniku imamo tudi predmete Evropske študije in Kultura in civilizacija. Delno poteka pouk v slovenščini, delno pa v angleščini. Tako dobivamo dijaki širša znanja, ob koncu pa opravljamo navadno matura. Nam to izobraževanje nudi kasnejšo lažjo odločitev za študij izven slovenskih meja. Gimnazija Idrija se udeležuje srečanj mladih parlamentarcev, ki jih organizirajo dijaki sami, za njimi pa stoji kar okoli 40 profesorjev. Lani smo se udeležili srečanja v Nemčiji in kar je zelo pomembno, srečanja so na zelo visokem nivoju.

Kje je vzrok, da ste letos obiskali Indijo?

Ravnatelj: Profesorica kemije Magdalena Kunc je mentorica mladih raziskovalcev naravoslovcev in se je udeleževala srečanj YRoNS. V zadnjih dveh letih smo obi-

Foto: Arhiv Gimnazije Jurija Vege

skali Ciper in Francijo. Tam so bili tudi predstavniki iz Indije. Tudi oni so želeli organizirati srečanje. To jim je uspelo in v goste so povabili tudi naše dijake. To je bil sicer precejšnji finančni zalogaj. Za sodelovanje so se odločili trije dijaki z raziskovalnimi nalogami. Ostali pa so lahko odšli na svojo željo. Še posebej sem bil vesel, da se je poleg raziskovalcev prijavilo kar osem dijakov. Sami so si plačali potne stroške, bivanje pa je bilo organizirano pri tamkajšnjih družinah. Polovico stroškov potovanja dijakom z nalogami pa je krila šola.

Kako je potekalo vaše potovanje v Indijo?

Tomaž: Potovali smo seveda z letalom. Polet je trajal približno osem ur s postankom v Dubaju. Na pot smo krenili iz Benetk. Samo potovanje niti ni bilo preveč naporno. Ob pristanku v New Delhiju pa nas je najprej presenetila visoka vročina, kajti ob odhodu od doma je pri nas celo snežilo (op. avt.: potovanje je bilo v aprilu). Motil nas je tudi izjemno neprijeten vonj, da ne rečem smrad. Večinoma smo bivali v glavnem mestu, nismo veliko potovali. Obiskali smo nekaj tamkajšnjih templjev, med katerimi seveda nismo izpustili znamenitega Tadž Mahala.

Kakšni so Indijci skozi tvoje oči?

Tomaž: So zelo prijazni ljudje. Zelo me je presenetilo njihovo dojetanje časa. Njim se namreč nikamor ne mudi. Nimajo točno določenih voznih redov, kadar pač avtobus pride, se odpelješ. Ob tem pa seveda niso prav nič razburjeni. Zamude jih ne motijo, vzamejo si čas za vse. Družine so precej velike, je pa spet odvisno od statusa. Kar me je navdušilo, pa je tesna povezanost med družinskimi člani tudi v širšem sorodstvu. Drugače pa se opazi zelo velika razlika med posameznimi sloji. Na eni strani ulice opaziš bogastvo in napredek, takoj na drugi strani pa revščino in bedo. Mi smo živeli pri bogati družini zdravnikov in inženirjev, ki imajo služkinje. Sporazumevali smo se v angleščini, ki jo izobraženi Indijci imenitno obvladajo. Privaditi se je treba na njihovo prehrano, sicer se kaj hitro spopadeš s prebavnimi motnjami. Bogati navadno obiskujejo privatne šole, tam namreč velja trden sistem kast. Na urejenost Indijci gledajo čisto drugače. Slovenije v Indiji ni poznal nihče, poznali pa so Jugoslavijo.

Bi se lahko privadil na njihov način življenja?

Tomaž: Prav gotovo bi se precej težko navadil. Obstajajo zelo velike razlike med posameznimi sloji. Višji sloji se družijo le z višjimi sloji. Za naše razmere je kastni sistem nekaj neobičajnega in jih zato težje razumemo. Starši še vedno določajo, kdo se bo s kom poročil. Pri njih veliko vlogo igra vera. To je njihov način življenja in si ga sploh ne predstavljajo drugače. Častijo kravo kot sveto žival, ki se kot zanimivost lahko prosto sprehaja po cesti.

Kako so vas sprejeli na šoli Amity International School New Delhi?

Ravnatelj: Pripravili so nam slovesen sprejem. To pomeni prižiganje plamena, kar je znamenje življenja. Veliko pozornost namenjajo tradiciji. Zelo so bili ponosni, da so bili lahko gostitelji in je vse potekalo v znamenju blišča. Tudi za varnost je bilo zelo dobro poskrbljeno. Ker belcev v Indiji ni ravno veliko, smo bili deležni precejšnje pozornosti. To je bilo opazno pri obisku Tadž Mahala. Mnogi so sploh prvič videli belca. Zelo so previdni pri kontaktih z dekleti, nikoli ni nobenega nadlegovanja, razen fotografiranja, v čemer zelo uživajo. Ob 22.00. pa nastopi policijska ura. Tudi sam internat ima ločena nadstropja za fante in dekleta. Je pa še vedno velika vloga moškega predstavnika v družini. Šolo pa, kot zanimivost, vodi ženska. Pri študiju se opirajo na angleški sistem, kar jim omogoča študij v tujini.

Kakšni odnosi pa vladajo med učenci in profesorji?

Tomaž: V razredu je precej več učencev kot pri nas. Kar je pri nas javna šola, je tam privatna šola. Šolarji v javni šoli se vozijo z vozički, ki so podobni kolesom. Ogromne so razlike med javnimi in privatnimi šolami, kamor pridejo le tisti, ki imajo denar. Šola, kjer smo bivali mi, je ograjena z visokim zidom, da se loči od javne šole. Odnosi med dijaki in profesorji pa so v primerjavi z našimi mnogo bolj spoštljivi. Oprema šole je zelo slaba, a Indijci kljub vsemu veljajo za zelo sposobne strokovnjake tudi izven meja. So pa zelo ponosni na svoje uspehe in se znajo pokazati.

Kako je potekala predstavitev nalog?

Ravnatelj: Predstavitev je bila v dveh dneh. Komisija je potek spremljala in nato ocenila naloge. Naša naloga z naslovom Uporaba biooglja v kmetijstvu (Application of Biochar in Agriculture) je bila izpostavljena kot druga najboljša. Na konferenci pa so se zvrstile tudi ekipe

iz Francije, Indije in Južne Afrike ter še ena ekipa GJV Idrija, ki je predstavila pridobivanje biodizla iz žira. Sledil je komentar vseh nalog. Naj dodam tudi še pohvalo naši dijakinji Anji Vehar, ki je v sodelovanju s fakulteto Ljubljana in Fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo Ljubljana pripravila nalogo. Mentorji pa so bili doc. dr. Andreja Žgajnar Gotvajn, dr. Rok Mihelič, mag. Marko Zupan in Magdalena Kunc. Celotna ekipa se je iz Indije vrnila z lepimi spomini in dragočnimi novimi izkušnjami.

Ravnatelj Borut Hvalec je ob koncu našega prijetnega pogovora v prostorih logaške knjižnice na kratko še predstavil gimnazijo, ki jo trenutno vodi. Ta gimnazija ima namreč precej bogato zgodovinsko tradicijo. Je prva slovenska realka. Že v tedanjem času je bila zelo dobro opremljena z zaposlenimi priznanimi in najboljšimi profesorji, med katerimi so bili tudi doktorji znanosti. Pred tremi leti je bila šola prenovljena in v primerjavi z ostalimi šolami nadpovprečno dobro opremljena. Imajo torej izjemno dobre pogoje izobraževanja. V gimnazijskem programu je trenutno tristo dijakov, v štiriletnem programu strojnega tehnika in programu mehatronik operater pa sto petdeset dijakov. Ta dva programa sta bila vpeljana izključno v soglasju z idrijsko industrijo - Kolektorjem in Hydrio. Tudi ostala idrijska industrija daje šoli vso podporo pri donaciji sredstev za opremo. To je tudi vzrok, da si lahko privoščijo veliko nadstandardnih dejavnosti, predvsem v raziskovalni dejavnosti mladih. Ravnatelj Hvalec pravi, da je Logatec precej zanimiv za idrijsko gimnazijo. Idrijska gimnazija ima torej prednost pred nekaterimi drugimi predvsem zaradi majhnosti, možnosti ponuditi dijakom širok spekter interesov. Zelo je pomembno, da veliko delajo na drugačnih, bolj sproščenih in človeških odnosih med profesorji in dijaki. Probleme prej zaznajo in jih učinkoviteje rešujejo. Tudi med samimi profesorji vladajo sproščeni odnosi. Informacije o njihovih dijakih, ki študirajo na fakultetah, so spodbudne in kar nekaj med njimi je že doktorjev znanosti. Vračajo se tudi nazaj in postanejo mentorji sedanjim dijakom. Menim, da temu ni kaj dodati. Idrija je blizu nas, je prijeten majhen in prijazen kraj. Zato bo verjetno katera od poti naših devetošolcev zavila proti tej slikoviti, z visokimi hribi obdani dolinici.

Metka Bogataj

TEMELJNO POSLANSTVO: POMAGATI DRUGIM

MAG. SIMON MEGLIČ, PREDSEDNIK ROTARY KLUBA LOGATEC, JE EDEN NAJMLAJŠIH, ČE NE CELO NAJMLAJŠI PREDSEDNIK ROTARY KLUBOV V EVROPI. SREČALA SVA SE V LJUBLJANI – MAG. MEGLIČ NAMREČ NI LOGATČAN – IN 33-LETNIK ME JE PRESENETIL S SVOJO ZGOVORNOSTJO IN ČUTOM ZA POMOČ LJUDEM V STISKI.

Kako ste prišli v logaški rotary klub? Njegovi člani so me povabili, naj se jim pridružim in ker podpiram vrednote, ki jih rotary goji, to je etika v poslovnem in osebnem življenju, hkrati pa delati nekaj za skupno dobro in spoznavati nove, zanimive ljudi, ki imajo različna stališča in so tako ali drugače bili uspešni na svojem področju, sem povabilo sprejel. Za člane Rotary klubov ni nujno, da so vsi iz kraja, kjer je sedež kluba. Pomembno je, da so ljudje različnih poklicev oziroma področij delovanja, različnih mnenj in pogledov, običajno pa se družimo tudi zasebno.

Kako razvito je rotaryjanstvo v Sloveniji v primerjavi z razvitim svetom?

Menim, da je precej razvito. Imamo 48 klubov in ravno lani je Slovenija postala svoj »district«, medtem ko smo prej sodili pod Avstrijo, in razvila se je zelo živahna dejavnost. Ravno v soboto smo imeli kongres v Mariboru, na katerem je s predstavitvijo vizije mariborske univerze sodeloval tudi njen rektor, obenem pa rotary klubi in Rotary klub Slovenija izvajajo precej projektov, s katerimi pomagajo tistim, ki so pomoči potrebni.

Foto: Blanka Markovič Kocen

Mag. Simon Meglič: »Rotary združuje uspešne posameznike, ki prostovoljno pomagajo pomoči potrebnim.«

Še vedno slišite obtožbe, da so organizacije, kot je Rotary, ekskluzivni klubi, ki jim več kot dobrobit revnejših pomeni družbeni status njenih članov?

To je neko mnenje, ki se pojavlja v debatah izven rotarijca, čeprav je namen le-tega dejansko etično delovati v poslu in zasebnem življenju, hkrati pa delati dobro za druge. Gre za povsem neprofitno dejavnost. Vsak rotary klub si izbere področje, kjer lahko daruje in pomaga. Včasih gre za pomoč z nasvetom, drugič v denarju ali materialnih sredstvih. Klubi se samostojno odločajo, ali bodo opremljali porodnišnico, bodo pomagali ljudem, ki nimajo niti za hrano, sponzorirali violinista na Dunaju ali kakšen športni klub, peljali otroke, ki so tako ali drugače prizadeti, na morje, organizirali kolonije, mednarodne tabore... Sam posel v rotarijanstvu za razliko od lionsov ni v ospredju, gre bolj druženje. Vse, kar delamo, delamo prostovoljno. Res pa je, da se v rotary lahko včlanijo tisti, ki so v življenju že nekaj dosegli.

Kaj imate za svoj največji dosežek v življenju?

Morda to, da sem oral ledino pri on-line prodaji turističnih produktov v Sloveniji. Na tem področju sem deloval osem let in postavil mejnike, ki so na tem tržišču veljali za zgled.

Kako delujejo rotary klubi?

Združujejo od 15 do 50 članov, srečujemo se enkrat tedensko, cilj pa je, da člani kluba postanejo prijatelji. Ne kolegi, ampak prijatelji. Če se želiš sestajati tako pogosto, moraš biti kompatibilen, zrela osebnost, ki je pripravljena sodelovati, pomagati, razumeti, sprejemati druga mnenja. Dva- do trikrat mesečno pripravljamo tudi predavanja z različnih področij. Predavajo tako naši člani kot drugi rotarijci ali zunanji predavatelji, kar sodi v izobraževalni segment našega delovanja.

Vsak rotary klub organizira vsaj en večji dogodek, na katerem vsi člani sodelujejo brezplačno. Logaški rotary klub je tak dogodek – poimenovali smo ga POPR konferenca – pripravil v maju v Kristalni palači v Ljubljani. Kratica POPR pomeni Pomagajmo ogroženim, premagajmo recesijo.

Kakšen je bil namen te konference?

Zamisel se je rodila, ko smo se v klubu pogovarjali, koliko tarnanja je v Sloveniji na vseh ravneh. Vprašali smo se, kaj lahko kot klub naredimo, da svari izboljšamo, in ugotovili, da lahko pomagamo na dveh ravneh: družinam, ki nimajo niti za hrano, ker je darovalcev prehranskih paketov praktično zmanjkalo, država in EU to področje omejuje, prosilcev pa je čedalje več. Odločili smo se torej darovati v konkretnih prehranskih paketih tistim, ki so tega res potrebni. Drugi del projekta POPR je »premagajmo recesijo«. Če podjetja bolje delujejo, ustvarjajo nova del mesta, pripomorejo k dvigu standarda. Rotarijci so na posameznih področjih uspeli in imajo določena znanja, ki jih lahko posredujejo drugim. Na naši konferenci so torej sodelovali managerji, podjetniki, kvalitetni predavatelji, ki so dajali konkretne nasvete. To je bil poleg zbiranja sredstev za prehranske pakete glavni namen naše konference.

Kako se klubi financirajo?

Člani plačujemo letno članarino, ki gre za dobrodelne namene in za delovanje kluba, precej pa tudi za »district« in Rotary International, krovno organizacijo.

Ali lahko razkrijete višino članarine?

Te so od kluba do kluba različne, 300 evrov pa je osnovna članarina. Zneski rasejo, če se udeležuješ dogodkov drugih klubov in dobrodelnih dražb.

Ali nameravate s podobnimi aktivnostmi nadaljevati, načrtujete že kakšno konkretno?

V rotary klubu rotira tudi samo vodstvo kluba. Vsako leto se predsednik in tajnik zamenjata, še vedno pa imamo v načrtu prihodnje leto spet organizirati konferenco, ker se je ta izkazala za zelo uspešno. Hkrati pa imamo še kup manjših dogodkov POPR, denimo, potopisno predavanje o Filipinih, različne razstave... Datum naslednje konference zaenkrat še ni znan, saj smo v majsko vložili veliko dela in si bomo čez poletje nekoliko oddahnili, jeseni pa spet s polno paro začeli snovati nove projekte.

Blanka Markovič Kocen

NAPOVEDNIK ZA JULIJ-AVGUST

5. avgusta 2012 bo Turistično društvo Medvedje Brdo in Rovtarske Žibrše na Medvedjem Brdu organiziralo že 24. Kmečki praznik. Rdeča nit 24. Kmečkega praznika na Medvedjem Brdu bo tokrat »bilo je nekoč na kmetiji, danes pa...«. Začetek programa bo ob 14. uri, ko se bodo v spretnosti, moči, znanju in izkušnjah pomerili kosci. Ne bo šlo brez pridnih grabljic, ki se bodo prav tako pomerile, katera bo prva. Sledile bodo igre presenečenja. Ogledati si bo mogoče zanimive in poučne prikaze življenja na kmetiji nekoč, modelarske in druge izdelke, nekatere pa boste lahko tudi kupili. Za zabavo in vrhunec prireditve bodo tokrat poskrbeli ansambel Akord in Natalija Verboten. Poskrbljeno bo tudi za najmlajše, saj bo organiziran otroški kotichek, kjer se bo moč seznaniti tudi z domačimi živalmi. Prireditve bo pospremil bogat srečelov z neštetiimi dobitki, nekaterimi še posebej mikavnimi. Za parkirišča in promet bo zgledno poskrbljeno, tako kot vsako leto. Vabljeni torej na prelepo pobočje

Foto: Arhiv organizatorja

Medvedjega Brda, od koder pogled sega do Triglava na eni in Snežnika na drugi strani, na **dvorišče Doma Medved, v zavetje Svete Katarine na 24. Kmečki praznik.**

Vabljeni tudi tisti, ki se želite poizkusiti v kmečkih igrah (košnja, grabljenje, igre presenečenja), da se čim prej prijavite. Pokličite 041/638-278 (David Žakelj).

V juliju, avgustu in začetku septembra bo v Logatcu, v Grajskem parku v Gornjem Logatcu, društvo POPETRE organiziralo **brezplačno vadbo joge za vse**. Vadba vključuje telesne vaje, dihalne vaje ter vaje sproščanja, koncentracije

in meditacije. Vadba bo potekala vsak četrtek od 5. 7. do 6. 9. 2012 med 18. in 19. uro. Za vadbo potrebujete le udobno oblačilo, podlogo za sedenje in ležanje (armafleks). Vadba v primeru slabega vremena odpade. Vabljeni!

V Logatcu bo letos potekal že 9. festival **Logaško poletje**. Za otvoritev bo v **petek, 24. 8. ob 21. uri**, v **Hotedršici pri Lovski koči veselica z Mambo Kingsi**. Koncert je brezplačen. V soboto, **25. 8.**, bo v Grajskem parku »**Rock koncert**«, na katerem bosta igrali znana glasbena zasedba iz Bosne in Hercegovine **Dubioza Kolektiv** ter slovenska glasbena skupina **Zablujena generacija**, ki vedno poskrbi za odlično vzdušje. Začetek dogajanja je predviden ob 21. uri. **Cena vstopnic v predprodaji:** 11 evrov. V nedeljo, **26. 8.**, bosta na športnem igrišču pred Narodnim domom potekala **turnir v ulični košarki 3:3 in Koškov živ žav**. Predstavljeni bo šola rolanja - vabljeni vsi otroci, ki radi rolajo! **Dne 28. 8. ob 17. uri** nam bo v Grajskem parku Društvo Ognjič pripravilo **naravne čaje za osvežitev in zdravje** - udeležba je brezplačna! Če pa si želite več razgibanja, se istega dne lahko udeležite

Zumbe za odrasle. Začetek dogajanja: **ob 19. uri**. Udeležba je brezplačna! Za tiste, ki potrebujejo sprostitev, bo **29. 8. 2012 v Grajskem parku Zvočna GONG kopel na prostem**. To je meditacijsko sprostitvena tehnika, ki pomaga pri umirjanju uma in sproščanju stresa iz telesa. Prinesite podlogo za ležanje, kaj za pod glavo ter vodo. Začetek dogajanja: **ob 18. uri**. Udeležba je brezplačna! Tudi otroci dobijo svoje; **30. 8.** bo v Grajskem parku **Zumbatomic ali zumba za otroke**, stare 4-13 let. Začetek dogajanja: **ob 18. uri**. Na festivalu bodo tudi druge aktivnosti. Organizator Logaškega poletja:

Klub logaških študentov. Info: www.logasko-poletje.com.

Foto: arhiv Kluba logaških študentov

KNJIGE PO IZBORU BIBLIOTEKARJA

SLOVENSKI AVTOR

KORNELIJA BENYOVSKY ŠOŠTARIČ: ZELENİ KVADRAT

Kornelija Benyovsky Šoštaric je novinarka in avtorica zelo priljubljene oddaje »Vrtnarica« (Vrtnarka) na HRTV. Po izobrazbi sicer diplomantka agronomije in urejanja krajine, se je specializirala za teme o zdravi prehrani, zdravem načinu življenja ter o ekologiji sploh. Njena knjiga, **Zeleni kvadrat**, je plod dolgoletnega »nabiranja« tako strokovnega kot praktičnega znanja – predvsem ali tudi na lastnem vrtu, in bo s svojo praktično, a bogato vsebino navdušila tako dobre poznavalce kot tudi popolne vrtnarske začetnike. Življenje ekološkega vrta in delo na njem avtorica predstavlja celovito, od uvodne priprave parcele, gnojenja in plemenitenja tal, odločitve o izbiri rastlin in kultur za

gojenje, njihove nege skozi vse leto, pa vse do pobiranja sadov celoletnega dela. Njeno osnovno vodilo je dosledno spoštovanje naravnih zakonitosti. Trud in pridno delo bogato poplačajo obilni, zdravi in okusni pridelki, pridelani brez pesticidov, umetnih gnojil ali gensko spremenjenih semen. Knjiga je lično in pregledno oblikovana, bogato ilustrirana in opremljena z izvrstnimi fotografijami avtoričinega nenehno spreminjajočega se in bujno rastočega, cvetočega in zdravega vrta. Pomembno sporočilo je, da je delo »v mestu« in občasno delo na vrtu povsem uresničljiva reč, ki kaj hitro preraste v ustvarjalen, sproščujoč, zdrav in predvsem naraven življenjski slog. Smo za?

Foto: Nicolas Sautet

TUJI AVTOR

HALID AL HAMISI: TAKSI

58 življenjskih zgodb, pripovedi, utrinkov kairskih taksistov, še kako zelo resničnih malih ljudi, ki se vsak dan znova borijo za golo preživetje na kaotičnih egipčanskih cestah, je zapisal in z zapisanim zelo navdušil Egipčan, rojen Kairčan, med drugim tudi novinar, televizijski producent, režiser in pisatelj, Halid Al Hamisi. Prav vsaka zgodba, ki jo avtor spretno izvabi iz ust »svojih šoferjev«, je posebna, vsak pogovor drugačen, enkrat žalosten, spet drugič humoren,

navihnan, pa tudi šokanten in pretresljiv. A vse pripovedi, pa četudi včasih mestoma prirejene in z deloma izmišljenimi situacijami in dialogi, ponujajo vpogled v resnično atmosfero arabske družbe, v konkretno, dejansko spremljanje duha časa skozi usta in oči dobro informiranih vsakodnevnih cestnih »prebivalcev«, ki so prav zaradi takšnega načina življenja pridobili mnoge izkušnje in življenjska spoznanja. Knjiga ni roman, prej je kombinacija dokumentarne

literature in fikcije, ki prav s svojo, sicer v osnovi preprosto kompozicijo, učinkovito presega običajno pisanje. Pripovedi so kratke in zgoščene, berljive in pomenljive. Na novo odpirajo oči, ponujajo bližjo, konkretnjšo perspektivo pogledov in vzpostavljajo novo širino razumevanja. Dejstvo pač je in ostaja, da pravi obraz družbe, naroda, neke kulture daleč najbolj resnično živijo in predstavljajo preprosti ljudje. Spoznajmo jih. V resnici.

STROKA

PETER ČEFERIN: MOJE ODVETNIŠKO ŽIVLJENJE

PETINŠTIRIDESET LET - PETINŠTIRIDESET ZGODB IN PRAV VSE RESNIČNE

74-letni Peter Čeferin je eden najbolj znanih, vplivnih in razpitihi odvetnikov v Sloveniji. Od leta 1967, ko je odprl svojo odvetniško pisarno, je svoje takšne in drugačne zgodbe in usode z njim delilo veliko število klientov. Mnogim je s svojim delom in ravnanjem poobrnil tok življenja in marsikatera

»prigoda« je v vseh letih njegove kariere, pogosto tudi zavestno in hoté, ostajala z njim in čakala na ugoden trenutek, da jo njen (so)ustvarjalec zapiše. Za vsako leto advokature – ena zgodba. Resnična in včasih še bolj neverjetna in pretresljiva kot v svetu fikcije. Peter Čeferin je človek, ki piše spretno in zelo komunikativno, duhovito in gibko. Pri tem pa zavestno pokaže tudi svoj skriti, javnosti bolj ali manj neznani obraz – ki razkriva drugačno podobo. Kot

sam poudarja, je knjigo pisal 45 let, čeprav je bila dejansko napisana v enem mesecu. Skoraj anekdotično popisane osebne komedije, tragedije, satire, žalostinke njegovih strank so zanimivo in kratkočasno branje, ki ponuja vpogled v nevsakdanje življenje in razmišljanje človeka, katerega sloves je večji od njega samega.

Maja Gregorič

FESTIVAL OSRČENJA V SPOMIN ANDREJU ŽIGONU

LETOS POKLON ŽIGONU PESNIŠKI DEJAVNOSTI, V PRIHODNJE TUDI DRUGE VSEBINE. FESTIVAL BO POSTAL STALNICA JUNIJSKEGA KULTURNEGA DOGAJANJA V LOGATCU.

Andrej Žigon – Logatčan, dobitnik, popotnik, fotograf in predvsem pesnik. Ob 60-letnici njegovega rojstva in v spomin nanj je v Logatcu v drugi polovici junija potekal festival Osrčenja, ki so ga soorganizirali Literarno društvo Zeleni oblaki, tukajšnja izpostava Javnega sklada za kulturne dejavnosti in Naklo, d.o.o., njegovo vsebino pa so predstavili na novinarski konferenci teden dni pred začetkom festivala, ki naj bi v prihodnje postal stalnica logaškega kulturnega življenja.

Kot je na novinarski konferenci povedala Tanja Pina Škufca, vodja logaške izpostave javnega sklada, so prvo leto želeli predstaviti predvsem Žigonovo pesniško delo, njegovo pesniško osebnost, kasneje pa bodo dodali tudi druge vsebine. »Projekt smo zastavili kot razvojni, izhajamo iz vsebinskih, Andreju Žigonu lastnih dejavnosti. Letos bo v ospredju poezija, kasneje pa bomo vključili tudi vse, s čimer se je Andrej ukvarjal, od glasbe, to so predvsem rock avtorji z intimnim pristopom, do fotografije, likovne umetnosti, gledališča do dobrotelnosti – znano je namreč, da je kot dobrotelnež deloval na Madagaskarju – in popotništva,« je na novinarski konferenci povedala Tanja Pina Škufca, Branka Novak,

Foto: Blanka Markovič Kocen

Tanja Pina Škufca, vodja logaške izpostave JSKD (druga z leve), in Branka Novak, predsednica Literarnega društva Zeleni oblaki, na novinarski konferenci pred festivalom Osrčenja.

predsednica Literarnega društva Zeleni oblaki, pa je dodala: »Zamisel za festival je nastala že v literarnem društvu, ki je dobilo ime po Žigonovi prvi pesniški zbirki, z njegovo izvedbo pa bodo organizatorji tako v logaški kot tudi širši javnosti opomnili na pomembno logaško osebnost. Zeleni oblaki so po besedah Novakove že v času, ko so nastajali, predstavljali enega najbolj divjih poganjkov slovenskega pesništva. Bolezen oziroma nesreča po izidu te zbirke pa je preprečila, da bi Andrej Žigon zrasel v velikega slovenskega pesnika.

Festival Osrčenja se je začel 18. junija v Grajskem parku v Gornjem Logatcu z odprtjem fotografij, prispelih na natečaj na temo Žigonove poezije, sledili so predstavitve diplomskega dela Logatčanke Anje Sedej, ki je pod drobnogled vzela Žigonovo pesniško ustvarjanje, projekcija dokumentarnega filma o njem ter literarni večer društva Zeleni oblaki, končal pa se je 22. junija z ustvarjalno delavnico in koncertom glasbene skupine Stopinja.

Blanka Markovič Kocen

A OSRČENJA 2012 Ž

NOVI ZELENi OBLAKI IZPOD PERES ZELENiH OBLAKOV

Pod mogočno kupolo dreves v Grajskem parku v Gornjem Logatcu so se v četrtek, 21. junija 2012 četrty dan zapovrstjo zbrali vsi, ki jim je mar za ustvarjanje Andreja Žigona. Komaj so čakali, da bodo slišali, kakšne misli so privrele na dan in kaj so zlili na papir članice in člani literarnega društva Zeleni oblaki ob prebiranju pesmi našega aleluje: v spomin nanj so namreč upesnili njegove pesmi.

Anja Sedej, ki je dva dni poprej na ta istem mestu predstavila svojo diplomsko nalogo o življenju in delu našega pesnika, je uvodoma nekaj besed namenila Andrejevemu življenju in delu. Potem se je pod sliko našega Andreja posedla prva skupinica Zelenih. Anja je prebrala Žigonovo pesem z naslovom Pesem, Ana pa je prebrala svojo Pesem. In nato za njo Bojana, pa Eva, prvi venček je zaokrožil Vladimir s pesmijo Moja črna

Foto: David Kunc

kitara. Rjavo kitaro je vzela v roke Karmen Kunc in šla s pesmijo Čez Šuštarški most. Verjetno je tudi Andrej kdaj hodil po njem, zagotovo pa Majda (Sepe), ki bi bila navdušena nad njenim petjem. Rok, Jana, Tim in Branka so svoje pesmi predstavili naslednji, pa potem še Mateja, Marcel, Tilka in Jože. Marcel je mimogrede omenil, da je imel to

čast, da je Andrejeve pesmi prebiral prvi, saj je bil njegov mentor. V četrti skupinici pa so bili Barbara, Branka, Francka, Tim in Jože. S skladbo Tu sem doma, nas je Karmen spomnila, da je bil Andrej zadnjih dvajset let svojega življenja povsod doma in da bo »vedno ostal z dvignjenim palcem na ploščadi Notranjske«.

Andrej je izdal prvo zbirko pesmi z naslovom Zeleni oblaki pri rosnih devetnajstih letih (1971), drugo Krt v sedlu petnajst let pozneje (1986), poslednjo Regratov venec, ki zajema obe zbirki in druge neobjavljene pesmi, pa je leto dni po smrti (2004) izdala Mohorjeva družba v Celovcu. Mračilo se je že, ko je Marcel stopil k odru, se nasmehnil Andreju rekoč: »Moj Andrej...ti si dal regrat v venec ... jaz pa sem si ga v skledi osolil.«

Brane Pevec

ŽIVAHNO POLETJE V KNJIŽNICI LOGATEC

V LETOŠNJEM POLETJU SO V KNJIŽNICI LOGATEC ZA NAJMLAJŠE IN NEKOLIKO VEČJE PRIPRAVILI PRAVLJIČNE URICE Z DELAVNICAMI, DO SEPTEMBRA PA POTEKA PROJEKT POLETNI BRALCI – POLETAVCI.

»Gre za novost,« je povedala direktorica logaške knjižnice Bibijana Mihevc in dodala: »Tudi v preteklih letih smo skušali otroke v času poletnih počitnic še posebej spodbujati k obisku, in sicer tako, da so lahko prebirali slikanice na našem otroškem oddelku, se pogovarjali, igrali z računalnikom, letos smo se pa odločili, da našo dejavnost premaknemo tudi pred knjižnico, v naravo.« Zato so za najmlajše enkrat na teden, ob ponedeljkih ob 10. uri, pripravili pravljíčne urice, ki potekajo pod lipama, ki raseta pred Knjižnico Logatec. Vnaprejšnje prijave na pravljíčne urice in

ustvarjalne delavnice niso potrebne, vsak, ki bo prišel, bo dobrodošel.

Nepovezanost med logaškimi akterji

Vse dejavnosti so knjižničarji prevzeli na svoja ramena. Kot pravi Mihevc, je poskus, da bi se povezali, padel v vodo, zato so sami združili moči. »V prihodnje si želimo, da bi se vendarle nekaj akterjev z dejavnostmi za otroke v Logatcu povežalo,« poudarja sogovornica. V Logatcu imamo namreč veliko število najrazličnejših društev, dejavnosti za otroke pa, roko na srce, bolj malo, čimer se strinja tudi sogovornica,

ki se spominja, da je bilo v preteklosti zelo aktivno Društvo prijateljev otrok in mladine, ki je po predvideni reorganizaciji pred nekaj leti prenehalo delovati, dejavnosti v poletnem času pa so zamrle. En teden dejavnosti za otroke imajo tudi v župnišču (Oratorij). »Ne zdi se mi prav, da ravno najmlajše zanemarjamo in jim ne nudimo nekaterih dejavnosti,« pravi Mihevc. Po njenem mnenju se bodo na trgu verjetno tudi letos pojavile kakšne dejavnosti, ki bodo plačljive, kar je v današnjem času praksa. »To vidimo že pri naših prireditvah, ki so brezplačne,« dodaja.

Foto: Blanka Markovič Kocen

Bibijana Mihevc, direktorica Knjižnice Logatec: »Ne zdi se mi prav, da ravno najmlajše zanemarjamo in jim ne nudimo nekaterih dejavnosti.«

S Poletnimi bralci – poletavci k samostojnemu branju

Hkrati je Knjižnica Logatec objavila tudi projekt Poletni bralci - poletavci, ki se bo zaključil septembra. »To je projekt, namenjen čisto določeni ciljni skupini, otrokom, starim od 7 do 12 let, ki jih želimo še bolj spodbuditi k branju. Pravljíce namreč običajno prebirajo starši, dedki, babice, otroci jih poslušajo, pri Poletnih bralcih – poletavcih pa si želimo, da bi se otroci navadili samostojnega branja.

»Gre za to, da v dveh mesecih izberejo 30 dni, ko bodo najmanj pol ure dnevno brali, in sicer karkoli, od knjig do slikanic in celo časopisov. Pričakujemo, da bodo starši oziroma kdo od odraslih prispevali svoj podpis. Kartončke s 30 zbranimi podpisi bodo prinesli v knjižnico, konec septembra pa se bomo na skupni prireditvi spomnili poletnih bralnih dni in udeležence tudi primerno nagradili,« pojasnjuje Bibijana Mihevc.

Jeseni elektronska knjiga v slovenščini?

Po njenem mnenju se vedno znova potrjuje dejstvo, da klasična knjiga še zdaleč ne izgublja na pomenu. Zanimivo pa je, pravi, da obiskovalci knjižnice v zadnjih pol leta že pogosto sprašujejo, kdaj bo na voljo tudi elektronska knjiga. »Ni toliko težava v knjižnicah, ampak bolj v tem, da elektronske knjige na našem trgu še ni oziroma so na voljo le v tujem jeziku, ne pa tudi v slovenščini,« pravi Mihevc. Domneva, da gre morda za nerazvit projekt slovenskih založb, čeprav se prav v zadnjem času pojavljajo informacije o premikih, točneje o tem, da naj bi elektronska knjiga v slovenskem jeziku pod okriljem ene od založb jeseni zagledala luč sveta.

Blanka Markovič Kocen

ŽIVAHEN UTRIP GLASBENE LJUDSKOSTI OB VODNJAKU

MEŠANI PEVSKI ZBOR PEVSKEGA DRUŠTVA LOGATEC JE ŽE OSEMINDVAJSETIČ PRIPRAVIL PRIJAZEN VEČER PRI VODNJAKU

Ob svetlikajočih se lučkah je večer podajal roko poletni noči le dva dni pred Šentjanžem, ko »se ob kresi dan obesi«. Razsvetljena Čevica pod cerkvijo sv. Jožefa je vabila k 28. večeru pri vodnjaku. Med množico, zgrinjajočo se od vseh strani Logatca, so se z deklji in fantiči sprehajale premnoge in raznotere sladkosti, ki so jih, kot vsa leta doslej skrbno in domiselno pripravile pridne roke čevčanskih gospodinj. Prav v trenutkih, ko se je soj žarometov prelival s sinjino neba, je Anja z njej lastno toplo besedo naznanila začetek dogodkov ob vodnjaku. Zbranemu in številnemu ravednemu poslušalstvu je domači, se pravi, gostiteljski zbor pod vodstvom Lovreta Groma zapel dvoje nostalgčno sočutnih pesmi Ko so fantje proti vasi šli in Na lipici zeleni. Tudi kot odmev 100-letnice pevskega društva. Komaj je ugasnil pevski odmev, je pred vodnjak priplesala folklorna skupina – edina, ki jo že kar ustaljeno premoremo v občini – in v koreografiji Matije Logarja ter ob spremljavi instrumentalnega tria odplesala splet pisanih in poskočnih ljudskih plesov. Ljudskosti najbliže so se predstavile Vaške pevke iz Pristave pri Mestinju (nedaleč od

Olimeljskih toplic. Prepevajo že dvanajst let (toliko, kolikor plešejo hotenski folkloristi). V načinu petja, ki je močno spominjalo na nekoč značilno petje fantov na vasi, so v svojih oblačilih in v sproščeni živahnosti odpele tri narodne viže: Na gori, Šel bom v zeleni gaj, Ne hodi ponoč' in nekoč znamenito popevčico Marjana Robleka Zakaj spomini, vi, hitite. Mnogo koga ta večer, če ne že kar večino poslušalcev, je presenetil moški zbor, ki korenini v daljnem letu 1911. Žal, je bil svoje pevsko poslanstvo sklenil 1994, ko ga je vodil Primož Sark, ki je tudi ta večer pripeljal pred vodnjak pevske možakarje, da so zvesti tradiciji kar dopadljivo zapeli troje priredb ljudskih pesmi: Pleničke je prala, teče mi vodica in Sinoč' je res lušna noč bila. Aplavz se je slišal, kot da bi izražal željo po nadaljnji ustalitvi moškega zbora. Zakaj pa ne? Narodopisno in domoljubno je odmeval rutinsko zastavljen spored Logaškega okteta, ki ga že več let umetniško utirja Lovre Grom. Vilharjevi Po jezeru in narodni Slovo je oktet ponudil navdušenim poslušalcem manj slišano Jerebovo priredbo ljudske Nocoj je pa en lep večer. Tudi ta nastop je pomenil pozdrav oktetovi

40-letnici uspešnega prepevanja. Da ne bi Vandrovci – vokalno instrumentalna skupina iz Gorenjega Logatca – prepevali le za svojo dušo, so se odločili približati se tudi dušam, ki jih je ta večer pritegnil k vodnjaku. In pod vodstvom Andreja Logarja so dali duška sebi in poslušalcem z vokalno izvedbo narodne Dekle moje, prinesi mi vode in z vokalno instrumentalnima dodatkom Nekdaj v starih časih in Stara mati kuha kafe. Bilo je ljubko in zabavno, kot je že vseh pet let njihovega druženja. Večer petja in plesa ob vodnjaku so sklenili gostiteljski pevci, ki od vsega začetka uspešno prirejajo te zanimive in slikovite, glasbene in narodopisne dogodke, z vsebinami iz ljudske zborovske zakladnice: Rib'ce po murjici plavajo, Sem se rajtov ženiti in Tam, kjer se čuje pesem. Za nami je tako rekoč najkrajša noč v letu, za nami je letošnji večer ob vodnjaku, pred nami pa je čas do novega 29. večera pri vodnjaku, ki nas bo privabil z vso svojo živopisnostjo in z vso svojo dobrovoljnostjo. Z dobrim upanjem v pričakovanje lepega, osrčujočega in vznemirljivega.

Marcel Štefančič

LOGAŠKI AVTOR NA LJUTOMERSKEM ODRU

GIMNAZIJA FRANCA MIKLOŠIČA LJUTOMER UPRIZORILA IGRO JURIIJA ŠVAJNCERJA PONEDELJEK V ČRNEM

Dramsko delo mladega avtorja Jurija Švajncerja iz Logatca je bilo prvič uprizorjeno leta 2009 na logaškem odru. Gledališka skupina Mladinskega kulturno športnega društva Dlan na Dlan jo je nato predstavila še v Postojni in na Vrhniki. Po odločitvi selektorjev je bila uvrščena med najboljše mladinske igre iz cele Slovenije na festival Vizije 2009 v Novi Gorici. Besedilo je bilo natisnjeno tudi v knjigi Gledališke igre, kjer so zbrana doslej premierno uprizorjena gledališka besedila. Igra Ponedeljek v črnem je zlasti blizu mladim, saj pripoveduje o zagatah in osebnih stiskah v srednješolskih letih. Te zelo podobno doživljajo dekleta in fantje povsod na Slovenskem.

Foto: Špela Tomažinčič

Prizor iz logaške igre na odru v Ljutomeru

Knjižna predstavitev igre Ponedeljek v črnem je pritegnila tudi mladi oder na Gimnaziji dr. Frana Miklošiča v Ljutomeru. Ob koncu letošnjega maja so pripravili najprej dve predstavi za dijake šole, junija pa še večerno predstavo za ljutomersko publiko in nato še v Sv. Juriju ob Ščavnici. Vse uprizoritve so bile zelo lepo obiskane, čeprav meseca maj in junij ne veljata za čas, v katerem bi si obiskovalci želeli gledaliških predstav.

Ljutomersko postavitev igre Ponedeljek v črnem je režiral profesor Franci Čuš. Na ogled njegove predstave sta se odpeljala avtor Jurij Švajncer in Sergej Frank, ki je v logaški uprizoritvi odigral zelo opazno vlogo. Največje priznanje je dobil z vprašanjem selektorke, kateri letnik na AGRFT da je, ker je odigral tako prepričljivo in je gotovo študent AGRFT v Ljubljani. Oba sta tudi ljutomersko postavitev ocenila kot zelo uspelo. Režiser se je dosledno držal besedila, pri čemer je nekaterim prizorom z izvirnim pristopom dal še posebno težo. Pri tem je bilo zanimivo, da si ne režiser in ne igralci, preden so začeli vaditi, niso ogledali video posnetka logaške postavitev, ki je bil priložen knjigi. Kot so povedali, so to storili namenoma zato, da so neobremenjeni iskali svoje rešitve. Knjižna predstavitev iger Jurija Švajncerja je vplivala tudi na gledališki oder na Koroškem. Tam so se odločili za uprizoritev igre Noro nori norci, ki je bila v Logatcu premierno uprizorjena 2007.

Špela Tomažinčič

STO PEVCEV NA LETNEM KONCERTU OŠ TABOR

Prvo junijsko soboto nam je Osnovna šola Tabor, oz. njeni trije zbori, pripravila pevski večer, na katerem so zapeli dva otroška zbora in mladinski, vsi pod vodstvom **Zdravka Novaka**, tega neutrudnega moža, ki ne razdaja le svojega glasbenega prepričanja »po službeni dolžnosti«, ampak uspe približati glasbeno poustvarjanje mladim, ki se vse prevečkrat zadovoljijo z nezahtevnim in površinskim

sprejemanjem glasbe potrošniške ponudbe vsega sveta, danes tako lahko dostopnega vsakemu. Vseh skupaj je bilo 100 otrok na odru! **Otroški pevski zbor Podružnične osnovne šole Hotedršica** se sicer lahko pohvali le z dvoletnim prijateljevanjem z Zdravkom Novakom, a zna že koncentrirano spreminjati dinamiko in se sproščeno gibati med petjem. Naslednja skupina najmlajših, **Otroški pevski zbor Osnovne**

šole Tabor je skupaj s pianistom **Mihom Nagodetom**, ki je »basso continuo« vsega zborovskega dogajanja v OŠ Tabor, zapel zrelo in natančno, tudi dvoglasje mu ni več tuje in pridnost, ki jo ljubljajo, bo prinesla še več kakovosti. Že zdaj se ponasajo z uvrstitvijo na regijsko revijo, kjer so presenetili razvijane poslušalce. **Mladinski pevski bor Osnovne šole Tabor** je pokazal, kako prijetno je druženje v petju, saj jim zborovodja odkriva svet od ljudskega do skoraj jazzovskega petja. Lani je ta zbor nastopil v projektu Potujoča muzika, kjer je sodelovalo 15 najboljših slovenskih mladinskih zborov. Priznanja se kar vrstijo. Na primer, bili so del projekta Attacca in tako je Osnovna šola Tabor že drugič prejela naziv »Kulturna šola« za izjemne dosežke na področju gledališke in zborovske dejavnosti. Seveda čestitamo! Prireditev so na besedila **Branke Novak**, ki vedno zna približati otroški svet glasbi in glasbo temu svetu, prijazno povezovali učenci šole **Maks P. Vavken**, **Emma Klavžar** in **Katarina Kokalj**.

Tisto, kar nam je vedno všeč, pa je vsakoletni zaključek šolskega leta s predstavitvijo vseh treh zborov. Prišli smo starši, vaščani, krajanji, meščani in radovedno primerjali, kaj so novega slišali letos. Z aplavzom na rokah in nasmehom na licih smo vedeli, da se bomo jeseni spet srečali.

Foto: KRAS

Zborovodja Zdravko Novak z učenkami, ki so prepevale v zborih OŠ Tabor ves čas šolanja

KRAS

KUD ADORAMUS ZMAGAL V KRAKOWU

MEPZ ADORAMUS, JE V NEDELJO 3. JUNIJA NA MEDNARODNEM FESTIVALU CRACOVIA CANTANS V KRAKOWU NA POLJSKEM V KONKURENCI ODLIČNIH ZBOROV IZ EVROPE IN AZIJE PREJEL PRVO NAGRADO TER ZLATO ODLIČJE V KATEGORIJI MEŠANIH ZBOROV.

Tekmovanje je največji pevski mednarodni festival na Poljskem. Udeležujejo se ga kakovostni zbori z vsega sveta, letos so se zvrstili predvsem zbori iz Evrope in Azije. MePZ Adoramus pod vodstvom dirigenta prof. Marjana Grdadolnika je mednarodno žirijo prepričal z mladostnim in zreлим nastopom (Gallus, Prus, Grdadolnik, Vule). V kategoriji mešanih zborov je v tekmovalnem delu premierno predstavil tudi noviteto mladega skladatelja Jake Jerine, sicer člana Adoramusa, ter požel bučen aplavz in pohvale poslušalcev. Prva nagrada v kategoriji me-

šanih zborov in zlati kipec »Polyhymnie« pa pevce navdihujeta in nam dajeta nove moči za nadaljnje umetniško delovanje.

Foto: David Kunc

KUD Adoramus sicer letos praznuje 25. obletnico delovanja, po že odpeti slavnostni maši, nekaj koncertih, tekmovanju Naša Pesem v Mariboru in tam osvojeni srebrni plaketi bo do konca leta priredil še nekaj slavnostnih koncertov, največji med njimi pa bo novembra. Že zdaj vas vljudno vabimo, da se praznovanju naše obletnice z odličnimi gosti in bendom pridružite, več informacij pa lahko najdete tudi na Adoramusovi spletni strani: <http://www.adoramus.si/>.

Luka Škrlič

DLANČKOV DAN NA SEKIRICI

Tretjo junijsko soboto sta na Sekirici odmevala otroški smeh in živ-žav. Logaško Športno-kulturno društvo Dlan na dlan je namreč pripravilo Dlančkov dan, zaključno srečanje otrok, ki so vse leto obiskovali njihove programe, ter njihovih staršev. Mladi voditelji – člani društva – so kot že nekaj let zapored pripravili tematsko, športno obarvano dopoldne, tokrat s pohodom na Sekirico, z nogometnim turnirjem in s podelitvijo priznanj malčkom, ki so vse leto pridno obiskovali program Gibalnih uric v Logatcu. Te so namenjene otrokom do petega leta starosti, medtem ko nogometno šolo obiskujejo dečki, stari šest let in več. Matjaž Švajncer, aktivni član in vodja projektov v društvu Dlan na dlan, je povedal, da je Gibalne urice letos obiskovalo 30 do 35, nogometno šolo pa prek 80 otrok. »Ker dobro delamo, imamo vsako leto več članov oziroma udeležencev programov,« je dodal Švajncer.

Športno-kulturno društvo Dlan na dlan se delno financira s strani občine, predvsem v zadnjem času pa precej bremena prevzemajo starši. »Veliko dela opravimo prostovoljno, nekaj pa imamo tudi strokovnih nalog, ki se pokrivajo s plačilom,« pojasnjuje sogovornik.

Foto: Blanka Markovič Kocen.

Občina po njegovih besedah pomaga pri sofinanciranju programov Gibalnih uric in Nogometne šole, ki jih brez te pomoči, zlasti pa brez podpore staršev, ne bi mogli izvajati. O novih programih v prihodnjem šolskem

letu je Matjaž Švajncer še skrivnostni, povele, da se o njih še pogovarjajo, gotovo pa nas bodo, tako kot vsako leto, presenetili s čim novim.

Blanka Markovič Kocen

Foto: Blanka Markovič Kocen.

DOS – DIRKA OKROG SLOVENIJE

Legendarni, žal že pokojni kolesar Jure Robič, je kar petkrat zmagal na svetovno znani ekstremni kolesarski preizkušnji RAAM (Dirka čez ZDA od zahodne do vzhodne obale). Porodila se je zamisel, da bi nekaj podobnega organizirali tudi v Sloveniji – tako se je rodil DOS. Dirka poteka okoli državne meje Slovenije in je dolga kar 1188,7 km. Tekmovalci jo morajo prevoziti največ v treh dneh in nočeh, oz. 72 urah. Na prvih štirih preizkušnjah je zmagal prav Jure Robič. Lani je prvič sodelovala tudi logaška ekipa Anžon team s tekmovalcem Borisom Mezetom. Osvojil je 32. mesto med 59. tekmovalci. Letos je DOS potekal med 10. in 13. majem (start in cilj v Postojni). Dirke so se udeležili predstavniki 13 držav, nekateri med njimi so tudi že tekmovali na RAAM. Tudi letos je sodelovala ista logaška ekipa Anžon team kot lani (kolesar Boris Meze in spremljevalna ekipa: Dušan Jerina, Branko Kavčič, Aleš Bolčina in Peter Kobal), le da tokrat v okviru ŠD Furmani. Ker se Boris ne more sam udeležiti te dirke, je potrebna tudi spremljevalna ekipa. Ekipa je Borisa spremljala v dveh avtomobilih, saj mora skrbeti za kolesarja v vseh pogledih (za hrano in pijačo, za njegovo opremo, predvsem pa za njegovo varnost in zdravstveno stanje in stanje ekipe nasploh). Za vse to skrbi njegova spremljevalna ekipa sama. Vseskozi ga mora spremljati eden od avtomobilov (po vseh predpisih opremljen in od komisije pregledan kombi), saj se ne sme oddaljiti od njega za več kot 100 do 250 metrov. Ponoči ima kolesar osvetljeno cesto samo s svojega spremljevalnega avtomobila, le-ta pa mu mora slediti na nekaj metrov, da mu lahko efektno osvetli cesto pred njim.

Na startu v Postojni je Borisa in ekipo pospremlilo precej navijačev in sorodnikov iz Logatca. Letošnjo progo, dolgo 1188,7 kilometra, je ekipa prevozila v 2 dneh, 16 urah in 23 minutah. Boris Meze je dosegel glede na razmere odlično 29. mesto med 51 tekmovalci! Poleg naporov neprestane vožnje so udeleženci letos občutili skrajne vremenske razmere; na Vršiču zelo vroče in soparno vreme, od Ptujja naprej ekstremne plohe, ki so jih spremljale 15 ur, pred Kočevjem pa jih je pozdravil sneg in nizke temperature. Na srečo pa so dirko prevozili brez poškodb in tehničnih težav. Med tekmovanjem so jih najzvestejši navijači čakali ob 6h zjutraj v Godoviču (in v nedeljo v Planini, kjer se jim je pridružil logaški župan Berto Menard s soprogo). V nedeljo v ranih urah je Borisova žena Vesna na Kočevsko odpeljala oblačila za premočene in premražene logaške junake. V nedeljo dopoldne je množica logaških navijačev s slovensko in logaško zastavo pričakala naše heroje z Borisom (v rumeni majici) na čelu v vetrovni Postojni.

Foto: Gvido Komar

Boris Meze že od rane mladosti veliko časa preživi na kolesu, saj mu je kolesarjenje velika strast. Boris je dosegel tudi veliko dobrih rezultatov, saj se redno udeležuje vseh mogočih maratonov, kot so: maraton Franja (21-krat udeležen), maraton Češenj (11-krat udeležen), maraton Črnuče, maraton Ljubljana – Trst, Dakijev maraton, Barjanski maraton .... Poleg maratonov se je udeleževal tudi cestnih in gorskih dirk, kot so: Juriš na Vršič, Vipava – Nanos, Črnivec, Vojsko, Kobarid – Drežnica itd.; bile so tudi letne akcije, kar pomeni več kot 10 vzponov na Hrušico, Šentjošt, Koreno in še druge ture. kot je bila tura BONN (Nemčija) do Logatca: 1627 km v 9 dneh in še in še se bi našlo.

Uspeh je pospremil tudi logaški župan Berto Menard s slavnostnim nagovorom in zdravico.

Vse čestitke ekipi ŠD Furmani Logatec – Anžon teamu, prav posebej pa še seveda Borisu Mezetu, da mu je skupaj z ekipo uspel ta podvig. Brez sredstev seveda ne gre in zato so finančno in materialno podprli Anžon team zvesti sponzorji: RANGUS BORUT s.p., HATOR Branko Kavčič s.p., KLJUČAVNIČARSTVO Zvonimir Maček s.p., ARHAR DRAGO inženiring d.o.o., GENERALI ZAVAROVALNICA D.D., MARECOM IDRIJA D.O.O., TRENDITAL D.O.O., PIVK ELECTRIC D.O.O., ZIDARSTVO MLINAR s.p., BARNET D.O.O., HGTRADE D.O.O., ki jim gre posebna zahvala.

Gvido Komar

GOMILA - 1026 M / HRVAŠKA /

Del Istrske planinske poti po Čičariji smo logaški planinci, pod vodstvom Alenke Mrak, prehodili iz kraja Brest na vrh Gomile 3. 6. 2012. Mejo s Hrvaško smo prečkali na

Foto: Marinka Petkovšek

mejnem prehodu v Podgorju. Markirana planinska steza pelje po borovem gozdu in nato čez travnike, kjer so odcvetele rože: zlati koren, narcise, potonke. Na razgledni vrh /1026 m/ smo prišli v dobrih dveh urah hoje. Vreme je bilo oblačno in na vrhu je hladno pihalo. V skrinjici je bila vpisna knjiga in žig vrha. Pogled je segal do Slavnika in obširne Čičarije. Po malici iz nahrbtnika smo se spustili v Račjo vas /692 m/. Račja vas je kraj v središču Čičarije, ki leži ob cesti Lupoglav – Lanišče – Buzet. Ustavili smo se v planinski koči, ki stoji ob cesti. Oskrbnik je zanimiv in prijazen človek. Sredi popoldneva smo ga peljali v bližnjo vas, kjer so imeli planinci srečanje. Tukajšnja naselja imajo malo prebivalcev, ker so se mladi odselili v mesta. Zato pa je narava neokrnjena.

Marinka Petkovšek

IZJEMEN USPEH ROKOMETNEGA KLUBA KRONOS IZ LOGATCA

KLJUB SLABI PROMOCIJI KLUBA SO MLAJŠI DEČKI ROKOMETNEGA KLUBA KRONOS OB JUBILEJNEM PETEM LETU OBSTOJA DOSEGLI ODLIČNO 5. MESTO NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V ZELO MOČNI KONKURENCI.

Čeprav klub do zdaj ni bil medijsko izpostavljen, obstaja že 5 let. Brez tradicije in sponzorstva pa si je kljub temu izboril ime v slovenskem mladinskem rokometnem prostoru. Trenutno ima klub Kronos več selekcij, pa tudi krožke v na Osnovni šoli Rovte, Osnovni šoli Tabor in Osnovni šoli 8 talcev. Klubske treninge potekajo v športni dvorani, prav tako domača tekmovanja. Vse klubske selekcije nastopajo pod okriljem Rokometne zveze Slovenije, vsa tekmovanja so uradna in se igrajo po ligaških sistemih, kjer se na koncu sezone ekipe borijo za naslov državnega prvaka. Ob jubilejnim petem letu obstoja so mlajši dečki osvojili odlično 5. mesto na državnem prvenstvu v zelo močni konkurenci. Na prvenstvu je sodelovalo 40 ekip iz vse države, nekatere med njimi z dolgoletno tradicijo (Celje, Velenje, Koper, Trebnje, Ormož, Ljubljana (Slovan), Škofja Loka in druge). Prvenstvene tekme mlajših dečkov kluba Kronos so letos potekale takole: redni del: odigranih je bilo 18 tekem: 16 zmag, 2 poraza (2x poraženi od ekipe, ki

je na koncu osvojila 2. mesto v državi - ŠD Mokerc - Ig); polfinalna skupina: odigranih je bilo 6 tekem: 4 zmage, 2 poraza (2x poraženi od ekipe Trebnjega z minimalno razliko v golih -2. Trebnje je na koncu osvojilo državno prvenstvo!); igranje malega finala od 5-8 mesta: 3 zmage nad ekipami: Krka Novo mesto, Cimos Koper, Šmartno Litija. Ekipa Kronosa mlajši dečki je na koncu osvojila 5. mesto v državi! Trener Nedeljko Ribič je v pičlih petih letih ustvaril vrhunsko ekipo. Za seboj ima uspešno športno pot, saj je igral pri ekipah: Slovan, Prule 67 in Krim. Kot otrok je za Slovan nastopal na vseh državnih tekmovanjih, pri 16. letih pa je zaigral tudi za prvo ekipo Slovana v 1. državni ligi. Bil je tudi član vseh reprezentančnih selekcij do vključno mladinske.

Rezultati kažejo, da je njegovo delo z mladimi rokometarji več kot odlično. Že v preteklih letih so njegove ekipe Kronosa dosegale vidne rezultate. Pri trenerskem delu mu uspešno pomaga pomočnik Gorazd

Gregorin. Poleg igralcev in trenerjev je na koncu treba pohvaliti tudi starše mladih športnikov, ki podpirajo delo trenerjev, ter svoje otroke, na tekmovanjih (na gostovanja organizirajo večinoma lasten prevoz) pa so strastni navijači. Vse pohvale pa tudi zvestim logaškim navijačem.

Cilj ekipe Kronosa v naslednji sezoni: poseči v boje za najvišja mesta v Sloveniji! glede na prikazano igro, dosežene rezultate in odlično strokovno delo je to vsekakor izvedljivo. Dajmo, Kronos!

Gvido Komar

Foto: Gvido Komar

Fotografija z malega finala. Z leve stojijo: Andraž Jereb, Anže Nagode Car, Žan Krese, Luka Komar, Blaž Heine Stošič, Aleksander Kitič, Anže Korošec in trener Nedeljko Ribič. Spodaj z leve: Tilen Breznikar, Luka Kamnikar, Nejc Kebeļj in Blaž Kogoj.

LOGAŠKI UČENCI IN UČENKE USPEŠNI TUDI V NAMIZNEM TENISU

UČENKE IN UČENCI, KI OBISKUJEJO OŠ 8 TALCEV V LOGATCU, SO NAJBOLJŠA NAMIZNO-TENIŠKA EKIPA V SLOVENIJI.

Julija Kelečević, Tjaša Mihevc, Tom Šfiligoj in Deni Kožul so na finalu ekipnega državnega šolskega prvenstva v namiznem tenisu osvojili **1. mesto**.

V absolutni kategoriji posameznikov pa:

- 2. mesto: Tom Šfiligoj,
- 3. mesto: Deni Kožul,
- 5. mesto: Tjaša Mihevc in
- 6. mesto: Julija Kelečević.

Foto: Boštjan Martinčič

V četrtek, 31. maja, smo v Športni dvorani Logatec organizirali finale šolskega državnega prvenstva v namiznem tenisu za učenke in učence. Finala se je udeležilo 57 učenk in učencev iz kar 41 različnih osnovnih šol. Tekmovali so v različnih kategorijah: najmlajši od 1. do 5. razreda, neregistrirani tekmovalci od 6. do 9. razreda in absolutna kategorija najboljših v Sloveniji. Vzoredno je potekalo tudi tekmovalje gibalno oviranih v absolutni kategoriji in tekmovalje otrok z avtizmom ter gluhih in naglušnih. Na koncu pa so se štiri šole, vsaka z dvema tekmovalkama in dvema tekmovalcema, pomerile še v ekipnem tekmovalju za naslov slovenskega ekipnega prvaka.

Že v tekmovalju posameznikov so nas razveseljevali naši učenke in učenci, saj je Tom Šfiligoj izgubil le tekmo proti kasnejšemu zmagovalcu Darku Jorgiču iz Hrastnika, Deni Kožul pa le proti Tomu in Darku. Tudi dekletki sta navduševali z odlično igro, Tjaša je s tremi zmagami dosegla končno 5. mesto, Julija pa z 2 zmagama 6. mesto. V ekipnem tekmovalju so vsi štirje nanizali vsak po tri zmage, tako da nasprotnikom iz OŠ Muta in OŠ Preserje pri Radomljah niso pustili niti seta in tako že tretje leto zaporedoma osvojili naslov ekipnega šolskega državnega prvaka.

Zahvaljujemo se tudi Namizno tenišskemu klubu Logatec, ki je pri organizaciji finala izdatno pomagal.

Ponosni smo na vas!

OŠ 8 talcev Logatec

FARNI DAN ŽUPNIJE DOLNI LOGATEC

Tudi letos je 17. junija na trgu sv. Nikolaja potekala tradicionalna prireditev in osrednji dogodek logaške župnije. S pripravo farnih dni so začeli že leta 1991, le nekaj dni pred osamosvojitveno vojno, zato je imel ta praznik vsekoli poseben pomen, njegov vpliv na krepitev narodne zavesti pa je med udeleženci čutiti tudi danes. Program je bil sestavljen kakovostno, vodil pa ga je programski vodja Jan Mihevc, ki že nekaj let skrbi za vsebinski del dneva. Farni dan med seboj prepleta vse generacije, letošnji je potekal pod geslom »Ljubi svojega bližnjega« in predstavlja bistvo našega bivanja! To poslanstvo združujejo tudi medgeneracijski dom Marije in Marte, Miklavžev vrtec in vse ostale organizacije, ki delujejo v sklopu župnije. Program je vseboval nastope otrok, srednje generacije in najstarejših občanov. Po večernicah se je začel kulturni in zabavni del prireditve. Videli smo dramsko uprizoritev otrok iz Miklavževega vrtca, na citre nam je zaigrala izvrstna citrarka Maruša Pišljnar, slišali smo nastop novo ustanovljenega mešanega zbora in moške vokalne zasedbe Deum Adora. Osrednji gost je bil

kantavtor Adi Smolar, ki nas je zabaval z svojimi odličnimi in poučnimi skladbami. Seveda ni manjkal vložek gospoda župnika, ki je na veselje vseh raztegnil svoj meh in nam zaigral nekaj skladb. Med programom je potekal bogat srečelov, njegov izkupiček pa bo namenjen za dokončanje medgenera-

cijskega doma. Tehnična ekipa je skrbela, da je vse potekalo gladko, strežba in kuhinja pa za odlične dobrote in pijače.

Po uspešno izpeljanem prazniku se organizatorji že veselijo farnega dne v letu 2013.

Luka Škrjč

Foto: Anže Mihevc

ROBINZONI SMO SE BORILI ZA NASLOV DRŽAVNEGA PRVAKA

V petek, 15. 6. 2012, se je šestčlanska ekipa logaških tabornikov - Robinzono odpravila na državni mnogoboje v Mursko Soboto. Nekateri so se iz Logatca odpravili že ob 17.00. uri in nam v senci pod drevesom postavili šotore, kasneje pa so jim pridružili še ostali člani voda.

Sobota se je začela z bujenjem ob 6.00. uri zaradi razgrete razprave dveh že naspanih tabornikov, nato pa se je cela naša skupinica odpravila na iskanje umivalnice, ki je po 20-minutnem iskanju nismo našli. Sledil je zbor ekip, v katerem nam je glavni sodnik Emil Mumel razložil potek tekmovanja in nas napotil na naloge. Najprej smo tekli po opremo za lokostrelstvo in se odpravili na strelišče, kjer smo imeli manjšo smolo zaradi vetra, saj nam je malce mešal štrene. Vseeno smo se kar dobro odrezali. Nato smo se odpravili na spretnostno nalogo; postavljanje stražnega stolpa. Pričeli smo z vezanjem in stolp zvezali v 02:35, kar je naš rekordni čas, malo pa smo ga polomili pri postavitvi zgornje prečke, ki smo jo kljub pravilni prvotni meritvi kasneje malce zamaknili. Po opravljeni nalogi smo se odpravili na signalizacijo, kjer smo zaradi treme površno oddajali in sprejemali šifro in zato pri tej panogi žal nismo dobili nobene točke. Malce slabe volje smo se odpravili na

Foto: Luka Nagode

postavljanje šotora Savica in se tam v senci tudi malo odpočili. Ko smo prišli na vrsto, smo opremo pregledali ter se postavili v zbor, čakajoč na znak sodnika za začetek. Savico smo postavili v 02:37 in podrli v 01:44, naše ocene so bile dobre. Dobre volje smo se odpravili na vrisovanje točk na karto in se nato odpravili na orientacijski pohod, kjer smo pokazali nekaj svojih znanj, kot so na primer prva pomoč, risanje skice terena, opis kontrolne točke, vozlanje in hoja po opisu poti. Izmučeni smo se vrnili z orientacije, saj smo zadnjo polovico pretekli. Tek se je izplačal, saj smo na cilj prišli 10 minut, preden bi za celotno panogo dobili 0 točk. Ker smo bili utrujeni, smo malo poležali, nato pa smo se odpravili na sladoleđ, ki se je prav prijetno prilgel. Po osvežitvi z sladoleđom smo se

odpravili na proslavo ob šestdesetletnici Rodu Veseli veter. Pred proslavo smo že izvedeli rezultate mnogoboja in bili nad njimi več kot samo navdušeni, čeprav je naše veselje malce uplahnilo, ko smo izvedeli, da nam je do izenačitve s prvo skupino manjkalo le 0.1%. Po proslavi smo se spet razživel in se zapletli v debato o tem, kako bi lahko dobili 0.1% in o še mnogih drugih temah. Naše živahno klepetanje je trajalo dolgo v noč. Zjutraj sta nas *Tu pa tam* in *Tomahavk* ponovno zbudila, ker sta pospravljala šotor in se pri tem ne ravno tiho pogovarjala, vendar pa smo ju kljub njunemu zgodnjemu vstajanju na koncu morali čakati. Pod nadzorom vodnice smo šotore pometli in pomili in jih pospravili v vreče. Po zajtrku se nam je pridružil še *Lucky Luke* s katerim smo se odpravili na naše stalno zbirališče k „deblu“ kjer smo počakali na podelitev. V zboru smo nestrpnost čakali na rezultate. Ker smo izvedeli, da se je ekipa na 3. mestu pritožila, nas je zanimalo, če je bila njihova pritožba uspešna, poleg tega pa nam je bilo na soncu v krojih zelo vroče. Dosegli smo odlično drugo mesto in smo na naš dosežek zelo ponosni! Državnega mnogoboja se bomo udeležili tudi drugo leto, kjer pa seveda nameravamo doseči še boljše rezultate!

Pia Plevnik

KNJIGE SPET PRIDOBIVAJO NA POMENU

TRADICIONALNA BUKVARNA, KI JO DO DVAKRAT NA LETO PRIPRAVLJA KNJIŽNICA LOGATEC, JE BILA TUDI TOKRAT DELEŽNA VELIKEGA ZANIMANJA, USTVARJALNA DELAVNICA PA JE PRITEGNILA ŠTEVILNE OTROKE.

Zadnja majska sobota je bila v Logatcu v znamenju knjig. Tukajšnja knjižnica je namreč obiskovalcem ponudila odpisane oziroma izločene knjige iz zbirk svojih štirih enot. »Gre za to, da se med letom nekatere knjige resnično obrabijo, delno tudi uničijo, niso pa še v tako slabem stanju, da bi jih odvrgli med odpadni papir. Le za splošno izposojajo niso več primerne. Druga vrsta ponujenih knjig so nekatere s strokovnega področja, ki z leti zastarajo, po nekaj letih pa odpišemo tudi vrsto revij,« pojasnjuje direktorica Knjižnice Logatec Bibijana Mihevc. Tokrat je bilo na voljo približno 400 knjig in revij po simboličnih cenah, 10, 30 ali 50 centov, nekatere pa so bile tudi brezplačne. »Zbrani denar namenimo za nakup novih knjig,« poudarja Mihevc.

Zanimanje za nakup takšnih knjig je običajno precejšnje in tako je bilo tudi letos,

saj je dogodek že v jutranjih urah privabil številne ljubitelje pisane besede. Knjige, ki jih ne prodajo ali oddajo, ponovno spravijo v skladišče in jih ponudijo ob naslednji priložnosti, v pritličju knjižnice pa imajo na dveh policah preko celega leta nekakšno mini bukvarno in mnoge odpisane knjige dobijo svojega lastnika.

Medtem ko so si lani otroci ob Bukvarni lahko ogledali predstavo, so letos sodelovali na ustvarjalni delavnici, ki jo je pripravila Ana Mrzlikar, dobra znanka logaških knjižnic. Izdelovali so knjižna kazala in štampljke iz krompirja.

Knjižničarka Ivica Merlak je bila nad prodajo navdušena, saj je do 11. ure prodala že več kot 60 knjig. O siceršnjem zanimanju za klasično knjigo pa je povedala: »Kljub računalnikom in drugi sodobni elektroniki ljudje znova vedno bolj posegajo po knjigah. Po nekaj letih zatišja

Foto: Blanka Marković Kocen

Kdor prej pride, prej meje - geslo šteje tudi na Bukvarni, saj najbolj zanimive knjige hitro poidejo.

se v knjižnice vračajo tudi srednješolci in študentje. Knjiga je spet pridobila na pomenu, kakršnega je imela nekoč.«

Blanka Marković Kocen

KLUB LOGAŠKIH ŠTUDENTOV – KLŠ

V NAŠI OBČINI ŽE DOLGA LETA DELUJE KLUB LOGAŠKIH ŠTUDENTOV; OŽJI ODBOR IN OSTALI ČLANI SE TRUDIJO, DA BI POLEPŠALI IN POPESTRILI ŽIVLJENJA MLADIH IN MLADIH PO SRCU. PRIPRAVLJAJO RAZLIČNA PREDAVANJA, IZOBRAŽEVANJA, KONCERTE, KULTURNE PRIREDITVE, PREDSTAVE, IZLETE IN DELAVNICE, SKOZI LETO PA SE SREČUJEJO NA TRŽAŠKI CESTI 27, KJER SO V ZGORNJEM NADSTROPJU POSLOPJA PROSTORI KLUBA.

KLŠ vsako leto pripravi veliko dogodkov, nekateri izmed njih so postali že tradicionalni. Vsako leto priredijo Majski koncert, festival Logaško poletje, zimovanje v Kranjski Gori ... V letošnjem študijskem letu so izpeljali Koncert skupine MI2 v Navigator pubu, komedijo Vida Valiča in Denisa Avdiča: Udar po moško, inštrukcije na KLŠ, dve dobrodelni akciji, Jam session v Navigator Pubu, KLŠ in KŠŠ dramsko igro. Smučali so v Katschbergu, organizirali notranjski žur v Companerosu in ponudili možnost opravljanja izpita za čoln. Imeli so prireditve ŠKIS gol, Spring break v Rovinju, Majski koncert, dijaška sekcija pa je prebelila hodnike prostorov, v katerih delujejo.

Logaški študenti so uspešno zaključili dve dobrodelni akciji. Pri prvi je Klub logaških študentov pomoč ponudil vsem študentskim družinam v občini Logatec. Vsako mamu in vsakega očeta, ki sta hkrati tudi študenta, je KLŠ obdaril z bonom za nakup v otroški trgovini. Na akcijo se je odzvalo kar lepo število študentskih družin. Druga akcija, ki je potekala od februarja do aprila, je bila namenjena zbiranju sredstev za Zavetišče za živali Horjul. Študenti so sredstva zbirali v

prostorih kluba, kamor so člani lahko prinesli rabljene odeje, rjuhe, hrano in zdravila za živali, igrače, povodce, ovratnice ... Poleg tega so denarna in materialna sredstva zbirali tudi v trgovini za male živali v Logatcu. Akcija je bila zelo uspešna, saj so z njo k dobrodelnosti pritegnili skoraj polovico članov. Zbrali so okoli 100 evrov, za vsak zbrani evro pa je še KLŠ dodal evro iz svojih sredstev. Zbrali so tudi 35 kilogramov hrane in veliko drugih stvari za zapuščene hišne ljubljence. S tema dvema akcijama je Klub logaških študentov mlade želel opozoriti na velik pomen dobrodelnosti in v njih poskušal spodbuditi čut do živali ter mlade družine nagradil za njihov pogum. Študenti že razmišljajo o izvedbi še kakšne nove, še večje dobrodelne akcije, morda v povezavi še z drugimi mladinskimi organizacijami in društvi. Poleg navedenega so uspešno zaključili prvi del projekta ugodnih inštrukcij matematike in fizike s sloganom: »Študenti pomagamo dijakom«. Akciji so se pridružili študenti višjih letnikov naravoslovja, z inštrukcijami pa bodo nadaljevali po končanem izpitnem obdobju.

26. maja je v Grajskem parku v Gorenjem Logatcu potekal MAJSKI KONCERT, letos

bogatejši z novostmi in še kakovostnejšim izborom glasbe. V goste so povabili glasbene skupine: The Dreams, BHC, Big band Wonderbrass, Divje jezero in Dan D. Ob številnem obisku in dobro izpeljani organizaciji smo se lahko zabavali ob odlični glasbi in še boljši družbi. Resnično moramo pohvaliti njihov trud in zagnanost, saj so izpeljali organizacijsko in finančno zahteven projekt, za katerega se vsem sponzorjem iskreno zahvaljujejo. Sicer so z Majskimi koncerti mladi iz Logatca začeli že leta 2000. Namenjeni so bili zlasti predstavitvi domačih rock skupin, sčasoma so na njih zaigrali številni uveljavljeni bendi, vedno pa so oder prepustili tudi izbranim kakovostnim domačim glasbenim skupinam. Člani KLŠ vas vabijo, da se jim pridružite na številnih dogodkih, ki se bodo drug za drugim še zvrstili; prvi večji se že bliža! Konec poletja namreč pripravljajo festival Logaško poletje. Med študijskim letom pa se lahko z njimi srečate v prostorih kluba, kjer imajo uradne ure vsak četrtek in petek od 19.30 do 20.30! Več informacij pa lahko dobite na njihovi spletni in facebook strani.

Luka Škrlič

Foto: Anže Mihevc

KRESNA NEDELJA V HOTEĐRŠICI

NA TOKRATNI KRESNI NEDELJI V HOTEĐRŠICI, PRED LOVSKO KOČO, SO OBISKOVALCI LAHKO POKUŠALI KMEČKE JEDI IZPOD ROK HOTEĐENJSKIH GOSPODINJ.

Če so lani obiskovalci prireditve Kresna nedelja v Hotedršici bili zadovoljni z izdatno gozdarsko malico, so bili letos toliko bolj, saj so lahko poskusili vrsto kmečkih jedi, ki so jih pripravile prizadevne hotenjske gospodinje. Mize pred Lovsko kočjo so se upogibale pod jedmi, ki so se včasih kuhale na šporhetih v črnih kuhinjah. Na prvi mizi je bil šopek cvetočega krompirja, zraven pa krompirjeve jedi: okisan krompir, v oblicah, na župi, v kosih, svaljki kuhani in fuckn krompir. O jedeh, kaj vse je dobrega v njih, je podrobneje spregovorila Maruša Treven Nagode. Ne samo to, zaupala nam je tudi nekaj receptov. Takole se skuha dober ješprenj: »Kuhamo ga v slanem kropu dobro uro, potunkamo vanj svinjske kremplje ali obraz, če tega nimamo tudi sveže svinjske nogice, dodamo krompir ali fižol in začimbe, ter še naprej kuhamo, najboljši je drugi dan.« Se vam še ne cedijo sline? Ob štrukljih velikih, vinskih, ta malih na župi ali pa navadnih gluhi, se vam prav gotovo. In kaj pozimi bolj tekne kot koruzni žganci ali polenta, oboje krepko zabeljeno z ocvirki?

Še besede o programu: najprej je Staro polko zaigral Albin Slabe, potem je Tinca poklicala k večerji Toneta- oba iz Doma Marije in Marte, ki sta nas spomnila, da ni večerje brez molitve Rožnega venca in pozdrava Boh žegnaj ter odzdrava Boh lonaj. Člani folklorne skupine kulturno turističnega društva Hotedršica so prikazali, kako se žanje žito in ga potem s cepci omlati, nato nese v mlin in na koncu speče. Dolga je pot od pšenice do kruha, zato ne pozabimo: »Če kruhek pade

Foto: Brane Pevec

ti na tla, poberi in poljubi ga!» Kresna nedelja tudi letos ni minila brez vlečenja vrvi, kjer je bilo smeha in dobre volje, za katero so poskrbeli tudi glasbeniki ansambla Pogum, ki so godli in peli pozno v kresno noč. O tem, ali je to noč (letos je Kresna nedelja padla na sam kresni dan, 24. junija) kdo slišal govoriti živali, nismo ničesar slišali. Zato pa se bo o Kresni nedelji zopet govorilo ob letu osorej, ko nas bodo prizadevni člani Kulturno turističnega društva Hotedršica vabili k Lovski koči.

Brane Pevec

Foto: Brane Pevec

14. REVija PEVSKIH ZBOROV DRUŠTEV INVALIDOV ZDI SLOVENIJE

V OKVIRU PRIREDITEV – MARIBOR 2012, EVROPSKA PRESTOLNICA KULTURE, PARTNERSKO MESTO SLOVENJ GRADEC, STA ZVEZA DELOVNIH INVALIDOV SLOVENIJE IN DRUŠTVO INVALIDOV SLOVENJ GRADEC DNE 19. MAJA 2012 ORGANIZIRALA 14. REVijo PEVSKIH ZBOROV DRUŠTEV INVALIDOV ZVEZE DELOVNIH INVALIDOV SLOVENIJE, V SLOVENJ GRADCU.

Slovenj Gradec leži na Koroško-štajerskem mejnem področju v porečju Mislinje, med blago zaobljenimi pobočji in plečastimi kopami Pohorja na eni strani ter zadnjimi obronki visokogorskih Karavank z mogočnim osamelcem Uršljo goro na drugi strani. Revije pevskih zborov se je udeležilo tudi Društvo invalidov Logatec s pevskim zborom in predsednik Rudi Korenč. Med poslušalci pa so bile Rozi, Tilka in Marinka. V dopoldanskem času smo se s posebnim avtobusom pripeljali v Slovenj Gradec. Po kosilu, pred uradnim delom ob 15.00. uri, so se zbori zbrali v telovadnici Osnovne šole. Najprej so bile tonske vaje in vaje, ker je prireditev prenašala RTV.

Pozdravni nagovor so imeli Andrej Čas, župan Mestne občine Slovenj Gradec, Stanislava Tamše, predsednica DI Slovenj Gradec, Drago Novak, predsednik Zveze delovnih invalidov Slovenije. Nastopili so naslednji zbori:

- Društvo invalidov Slovenj Gradec, Ljudske pevke »Lastovke«
- Medobčinsko društvo delovnih invalidov Šentjur, »Vesele kmetice
- Društvo invalidov Občine Brežice, Ljudske pevke iz Cerkelj ob Krki
- Društvo invalidov Metlika, Mešani pevski zbor »Matija Tomc«
- Društvo invalidov Občine Piran, Ženski pevski zbor DIO Piran
- Društvo invalidov Črešnjevce, Ljudski pevci DI Črešnjevce
- Društvo invalidov Rimske Toplice, Ženski pevski zbor »Rimljanke«
- Društvo invalidov Dravograd, Ženski pevski zbor DI Dravograd
- Medobčinsko društvo invalidov Lenart, Mešani pevski zbor MDI Lenart
- Društvo invalidov Dornberk, »Žene iz Dornberka«

- Društvo invalidov Maribor, Pevski zbor DI Maribor
- Društvo invalidov Logatec, Ženski pevski zbor invalidov in upokojencev Logatec. Zapele so: Priredba - Matija Tomc: Tri narodne; Hrvaška-romska: harm; J. Leskovar: Cigani; Pevovodja: Matija Logar
- Medobčinsko društvo invalidov »Drava«, Radlje ob Dravi, Mešani pevski zbor »Mavrica«
- Društvo invalidov Muta, Ženski pevski zbor »Klasje« Muta
- Društvo invalidov Zagorje ob Savi, Ženski komorni zbor
- Zgornjesavinjsko medobčinsko društvo invalidov Mozirje, Mešani pevski zbor upokojencev in invalidov Mozirje
- Društvo invalidov Črnomelj, Mešani pevski zbor »Oton Župančič«
- Društvo invalidov Trbovlje »Knapovsko sonce«
- Medobčinsko društvo invalidov Žalec, Mešani pevski zbor MDI Žalec
- Društvo invalidov Vrhnika, Mešani pevski zbor DI Vrhnika
- Društvo invalidov Ajdovščina – Vipava, Ženski pevski zbor »Večernica«

Vsi zbori – /okrog 400 pevcev/ pa so skupaj zapeli: Ljudska /Jože Leskovar: Na svetu lepše rožce ni
Ljudska /Jože Leskovar: Ko b sodov ne blo in dodatno:Ljudska / Jože Leskovar: Kolkor kaplic tolko let, Ljudska /Jože Leskovar: Pozimi pa rožice ne cveto, Dirigentka: Almira Rogina, prof. Po 3-urni prireditvi je bila manjša pogostitev. Proti večeru smo se odpeljali iz Mislinjske doline.

Marinka Petkovšek

Foto: Marinka Petkovšek

ŽUPNIJSKA KARITAS LOGATEC – ROMANJE PO BAVARSKI /31.5. – 2.6.2012/

Foto: Marinka Petkovšek

Logaška župnijska Karitas je letos romala po Bavarski. 31. 5. 2012 smo udeleženci romanja zgodaj zjutraj zložili prtljago in domače dobrrote v avtobus prevoznika Petrič. Vozili smo se skozi Karavanski predor po slikoviti Turski avtocesti. V Salzburgu smo se sprehodili po mestu /stolnica, Rotovž, Mozartova rojstna hiša, pokopališče sv. Petra, Getridestrasse, kolegijška cerkev, Kapiteljski trg s stolnico, vrtovi Mirabell, grajski grič/. Salzburg je eno najpomembnejših avstrijskih mest. Leži na zahodu države, blizu nemške meje. Mesto je ustanovil škof sv. Rupert leta 748. Mogočna trdnjava Hohensalzburg je varovala vstop v dolino reke Salzach. Po slovensko se mestu reče solnograd, ker je včasih tod okrog bilo veliko rudnikov soli. Mesto so skozi stoletja vodili škofje, ki so bili podložni le papežu. Današnja podoba je mesto dobilo v začetku 17. stoletja, ko so se škofje preselili z gradu v palačo ob katedrali, ki je bila posvečena leta 1626. V Salzburgu se je leta 1756 rodil tudi Wolfgang Amadeus Mozart, čudežni deček glasbe in eden največjih glasbenih umetnikov. Tu je bil rojen nepomembni skladatelj Joseph Mohr, ki pa je zaslovel po svetu s pesmijo »Sveta noč, blažena noč«. Popoldne smo se po jezeru Chlemsee prepejli na otok in odšli na grad Herrenchiemsee. V privlačnem predalpskem okolju, približno 80 km od Munchna, na 230 ha velikem otoku jezera Chiemsee, je dal kralj Ludvik II. v

grandiozni želji po samopromociji postaviti grad. Herrenchiemsee je zadnji, največji in tudi najdražji izmed njegovih grajskih projektov. Tukaj naj bi nastal njegov »Novi Versailles«. 21. maja 1878 je bil položen temeljni kamen in tri leta kasneje je bila gradnja v grobem gotova. Le enkrat, jeseni leta 1885, je monarh celih devet dni živel v svojem »Versaillesu«. Dve leti po smrti kralja so grad in vrt odprli za vse obiskovalce. Od tedaj naprej izletniški parniki na otok vozijo nepregledne množice obiskovalcev. Pot do gradu vodi preko listnatih gozdov in alej po dolgi krožni poti od strme obale s prekrasnim pogledom na Alpe. Zvečer smo se pripeljali v Munchen in imeli sv. mašo v slovenski kapeli. Nastanili smo se v hotelu Holiday Inn, ki je izven mesta.

1. 6. – drugi dan – smo se po zajtrku odpeljali v Munchen, glavno mesto Bavarske. Ogledali smo si nekaj znamenitosti. Munchen je glavno mesto Bavarske in ima več kot milijon prebivalcev. Tu so zgodovino zaznamovali bavarski kralji, danes pa je znan po pivu, oktoberfestu in nogometu. Staro mestno jedro zaznamujejo: Marijin trg in cerkev Naše Gospe iz l. 1468, zvonika, visoka 99 in 100 m iz leta 1525, kripta škofov in knezov, mestna hiša /1867/ in cerkev sv. Petra, tržnica in cerkev bratov Assam, cerkev sv. Kajetana in rezidenca Wittelsbachov /1385/ družine, ki je vladala Bavarski skoraj 700 let. Mesto ima celo vrsto muzejev. Odpeljali smo se v Ettal, kjer je benediktinski

samostan, in imeli v cerkvi sv. mašo. Ettal je benediktinska opatija z mogočno cerkvijo, ki jo je ustanovil cesar Ludvik Bavarski leta 1330. Nahaja se na skrajnem jugu Bavarske, že blizu mesta Garmisch Partenkirchen. Cerkev je zelo zanimiva, in sicer sta tako glavna ladja kot prezbitarij okrogla. V glavnem oltarju prezbitarija je čudodelna milostna podoba Matere božje z Detetom. S strani so prizori iz Jezusovega življenja. V glavnem oltarju glavne ladje je slika Marije Vnebovzete, s strani pa v oltarjih prizori iz Jezusovega življenja. Benediktinci še vedno vzdržujejo cerkev in samostan predvsem s proizvodnjo piva, sadnih likerjev in tudi s hotelom. Popoldne smo se odpeljali v Oberammergau, kraj pasijonskih iger. To je manjši kraj blizu Ettala, znan po svojih pasijonskih igrah. Vsakih deset let čez topli del leta uprizarjajo svetovno znani pasijon (Jezusovo trpljenje) v spomin na zaobljubo ob prenehanju kuge. Turisti in romarji si lahko ogledajo muzej, ki je posvečen pasijonskim igram.

Dalje smo si ogledali Neuschwanstein, sloviti grad Ludvika Bavarskega, ki se nahaja na skrajnem jugu Bavarske, blizu avstrijske meje. Zgrajen je nad divjo sotesko kot srednjeveška utrdba v letih 1869 in 1886. Glavni prostori so: preddverje s prizori sage o Siegfriedu, prestolna dvorana v dveh nadstropjih po vzoru Hagi Sophie v Carigradu s podobami apostolov in v kupoli s Kristusom in Marijo

v ospredju, mostovž s čudovitim razgledom na okolico, jedilnica s podobami ljubezenskih pesnikov, spalnice, hišna kapelica sv. Ludvika, francoskega kralja, delovna soba in dvorana pevcev. Nedaleč od gradu je 92 m visoko postavljen Marijin most. Potem smo se peljali v Weis, kjer stoji čudovita baročna cerkev, ena najlepših tovrstnih v Nemčiji. Nahaja se le nekaj km od gradu Neuschwanstein. Posvečena je bičanemu Kristusu. Leta 1738, 14. junija, se je zgodil čudež, ko so se oči na kipu napolnile s solzami. Takrat so začeli graditi sedanjo mogočno cerkev in vse bolj so prihajali romarji od blizu in daleč. Cerkev so dokončali leta 1754. 2. 6. – tretji dan po zajtrku - smo zapustili hotel in prtljago zložili v avtobus ter se peljali do taborišča Dachau. Dachau je znano koncentracijsko taborišče, nastalo za časa nacizma v Nemčiji. Nahaja se 18 km od Munchna. Leta 1933 ga je ukazal postaviti Himmler predvsem za politične nasprotnike režima, a je med taboriščniki sčasoma bilo tudi vse več Judov. Tukaj je ugasnilo okrog 40.000 življenj. Dve baraki so obnovili ter uredili za

primeren ogled, od drugih 32 pa so vidni le temelji. Čeprav je taborišče bilo narejeno za približno 5.000 ljudi, jih je leta 1944 tukaj bivalo sočasno že kar 30.000. Življenjske razmere so bile nevdružne. V spomin na vojne grozote je danes taborišče urejeno v spominski muzej. Dvorec Nymphenburg je bil naš naslednji ogled. Letni двореc bavarskih kraljev leži zahodno od Munchena. Gradnja osrednjega dela dvorca se je začela že leta 1664, z ostalimi palačami in parki pa končala leta 1739. Dalje smo se ustavili v Altottingu, kjer je najbolj znana Marijina božja pot na Bavarskem. K »črni Materi Božji« romajo tisoči že stoletja, odkar je utopljeni deček čudežno oživel, ko so ga položili na oltar davnega leta 1489. Mesto imenujejo tudi srce Bavarske. Romarski center je skozi stoletja nenehno doživljal prenove in širitve. Srce kraja je sveta kapela, ki se nahaja na sredi trga in kjer je milostni kip črne Marije z brezštevlinimi zahvalami. Prav blizu so še župnijska cerkev sv. Filipa in Jakoba s kripto in s samostanskim dvoriščem, molitvena kapela, Marijin vodnjak, spomenik generalu Tilly-ju,

cerkev Marije Magdalene s kapelo sv. Jožefa. Nedaleč proč je tudi bazilika sv. Ane. 11. septembra 2006 je domačin, sedanji papež Benedikt XVI. obiskal Marijino svetišče. V kapeli sv. Konrada smo imeli sv. mašo. Popoldne smo se pripeljali v Marktl am Inn, rojstni kraj papeža Benedikta XVI. Marktl am Inn je majhno mesto na vzhodu Bavarske blizu Altottinga ob reki Inn, nastalo v 13. stoletju. Tu je bil rojen in krščen na veliko soboto, 16. aprila 1927 Jožef Ratzinger, sedanji papež Benedikt XVI. Njegova rojstna hiša je danes urejena v spominski muzej. Zgrajena je bila leta 1701. Župnijska cerkev je posvečena sv. Osvaidu /Ožboltu/. Pozno popoldne nas je čakalo še 400 km vožnje do doma. Udeleženci romanja smo videli veliko zanimivosti. Vodil nas je g. Sandi, ki je poskrbel tudi za vsakodnevne skupne malice in za duhovno vodstvo skupaj z našim g. župnikom Janezom. Za lepo vodenje in varno vožnjo se je na koncu v imenu romarjev zahvalila ga Elka.

Marinka Petkovšek

»NA POMOČ!« Z MEDDRUŠTVENEGA TEKMOVANJA STAREJŠIH GASILCEV IN GASILK ZA POKAL NOTRANJSKE

V soboto, 19. maja popoldne, so se v Centru URSZR Logatec (bivše vojašnice nad Blekovo vasjo) zbrale starejše gasilke (nad 48 let) in starejši gasilci (nad 58 let) iz Notranjske regije. Mimogrede: najstarejši je bil enaindevetdesetletni Dominik Vavken iz PGD Hotedršica. Iz Logaške občine so prišle ekipe iz Dolnjega in Gornjega Logatca, Medvedjega Brda ter Vrha Sv. Treh kraljev.

Tekmovali so v vajah s hidrantom in vajah raznoterosti. »Bolj kot rezultati tekmovanja je pomembno, da se gasilci družijo, se pogovarjajo, izmenjujejo izkušnje,« je med drugim dejala predsednica Gasilske zveze Logatec Marinka Cempre Turk. Prisotnim

so spregovorili še Jože Žust (komisija za veterane Logatec), ki je prepričan, da se bodo veterani srečali tudi čez leta, Franc Žibert (svet veteranov), ki mu ta lepi pozdrav »Na pomoč« pomeni, da gasilci služijo ljudem ter Vinko Keršmanc, regijski poveljnik Notranjske regije, ki je omenil, da morajo biti starejši gasilci vzor mladim.

Več o tekmovanjih gasilcev in gasilk v naslednjih številkah Logaških.

Brane Pevec

Foto: Brane Pevec

Foto: Brane Pevec

NA OBISKU V REPENTABRU

PRAVIJO, DA SI DOMA, KJER SE TAKO POČUTIŠ. ZA LETOŠNJI OBISK REPENTABRA NA NJIHOV OBČINSKI PRAZNIK JE TO MOGOČE REČI. IZ LOGAŠKE OBČINE STA SE ODPELJALA DVA AVTOBUSA. ŽUPANA OBEH OBČIN STA NA SLOVESNEM SPREJEMU OB 30. OBLETNICI POBRATENJA PODPISALA LISTINO O POTRITVI POBRATENJA. SLEDIL JE ZABAVNI PROGRAM, NA KATEREM SMO POSLUŠALI TUDI GODBO NA PIHALA LOGATEC.

Vsoboto, 26. 5. 2012, smo se ob 17. uri izpred upravnega centra v dveh avtobusih odpeljali do Repentabra. Prvi avtobus z županom, svetniki in zaposlenimi z občinske uprave je odpeljal naravnost do občinske zgradbe Repentabra; tam nas je sprejel repenski župan Marko Pisani s sodelavci; udeležencem so na prsi pripeli rdeč nagelj, cvet s simboliko prijateljstva in ljubezni. V sejni sobi repentabske občine, kjer na steni visita tako slika Logatca kot original pred 30. leti podpisane listine, sta prisotne najprej nagovorila župan občine Repentabor, in Berto Menard, župan občine Logatec.

Gospod Pisani je na začetku pozdravil g. Godino in g. Križmana, sedanje in bivše svetnike in odbornike, župnika, predstavnike društev, šol in druge goste. Uporabil je besede nekdanjega repenskega župana dr. Colje, ki je 20. 3. leta

Foto: Nicolas Sautet

1982 svoj nagovor udeležencem, zbranim v občinski telovadnici, začel z besedami: »Skupščina občine Logatec je 1. 2. 1982. odobrila dokument o prijateljskem sodelovanju z našo občino. Ta dokument danes sprejemamo tudi mi, da bo pobratenje pridobilo tudi uradno veljavo. Zamisel za čim širše medsebojno sodelovanje se je porodila ob 1. srečanju prebivalcev obeh občin 4. 5. 1980. pri Repenskem spomeniku padlim v narodnoosvobodilni borbi, ob zaključku komemorativnega pohoda v spomin na Bizoviško brigado. Pohod je sovpadal s 35. obletnico osvoboditve in 35. obletnico junaške smrti Franca Nemgarja, ki je svoje življenje daroval na naši zemlji, v kateri tudi počiva. Na podlagi tega skupnega imenovalca so se nato razvili skupni stiki. Ta dokument o prijateljskem sodelovanju je nastal na načelih narodnoosvobodilnega boja, žrtvah

OBISK REPENTABRSKIH OTROK V LOGATCU

V MESECU MAJU JE OBČINA LOGATEC GOSTILA OTROKE IZ OSNOVNE ŠOLE ALOJZA GRADNIKA IZ REPENTABRA. OTROCI SO BILI DELEŽNI PRAV ZANIMIVEGA PROGRAMA, KI GA JE PRIPRAVILA OSNOVNA ŠOLA TAVOR IZ GORNJEGA LOGATCA. OTROKE STA POZDRAVILA OBA ŽUPANA, KI STA SI POLEG PREDSTAVNIKOV ŠOL ZAŽELELA, DA BI TOVRSTNO SODELOVANJE POTEKALO TUDI V PRIHODNJE.

Otroke - logaške in tiste iz Repentabra - sem spoznala na zadnji dan njihovega skupnega ustvarjanja, ko so obiskali upravni center v Logatcu. Tam sta jih sprejela oba župana - g. Marko Pisani in g. Berto Menard. Otrokom je nato ga. Romana Hribar z logaške občine nazorno razkazala upravni center in slikovito razložila naloge, ki se izvajajo na državnem nivoju, ter naloge, ki se izvajajo v okviru občine. V drugem nadstropju - v prostorih upravne enote Logatec - je otroke sprejela načelnica ga. Ljudmila Kunc. Ta je otroke popeljala do matičarke, ki jim je pokazala stare matične knjige. Otroci so si lahko ogledali tudi oddelek, na katerem izdajajo registrske tablice za vozila. Logaški otroci so takoj prepoznali logaški grb. Otroke je seveda najbolj pritegnila klet, kjer so si

ogledali pakete Rdečega križa; sledilo je spoznanje, da sem prihajajo pomoči potrebni ljudje, ki v paketih ne dobijo čokolade, smokijev in drugih dobrot, pač pa le osnovna živila, kot so moka, riž, mesni narezek, marmelada, kis, olje, cedevita in piškoti. Otroci so povedali, da se tudi sami ukvarjajo z dobredelnimi akcijami; repentabski otroci so pred kratkim pomagali otrokom v Sežani; s pomočjo ge. Dušanke Kosmač so zbirali obleke, hlače, igrače, belo tehniko in čistila, logaški otroci iz Osnovne šole Tabor pa so pomagali z zbiranjem igrač, oblek, s pomočjo skupnosti učencev šole pa so v letošnjem letu zbirali hrano ter pripomočke za živali iz zavetišča Horjul. Na vprašanje, kaj delajo na občini, smo od otrok lahko slišali zanimiv (in resničen) odgovor: »Vse sorte.«

Foto: Nicolas Sautet

fašističnega terorja in skupni želji, da bi zgradili skupno družbo. Vez, ki nas združuje, je trdna in neomajna. Prepričan sem, da prav zaradi tega naše pobratenje ne bo zgolj formalno dejanje.«.

G. Pisani je dodal, da »pobratenje res ni zgolj formalno dejanje. Kljub zgodovinskim spremembam, ki so se v tem času zgodile, tako da danes lahko rečemo, da vsi skupaj živimo pod eno evropsko streho, kljub temu, da so se v eni in drugi občini zvrstili novi župani, novi ljudje, prav mnoga skupna srečanja, obiski, stiki, izmenjave, ki so se odvijale v vseh teh letih, potrjujejo, da je to prijateljstvo živo in plodno.«. Poudaril je, da »je na vseh nas, da te vezi med našimi občinami še naprej negujemo in razvijamo, da prenašamo to sodelovanje na mlajše rodove in tako potrdimo to 30-letno vez, ki nas združuje.«. Župan Berto Menard je prijateljsko sodelovanje med obema občinama ponazoril z naslednjimi besedami: »Prijateljstvo, ljubezen, ki je iskrena in na zdravih temeljih, traja. Tudi ko se dva poročita, po 30. letih to obnovita s srebrno poroko, po 50. z zlato. To je ena od listin, ki spominja, da je bilo nekoč sklenjeno nekaj, kar naj traja. Zelo vesel sem bil pred 14 dnevi, ko so šolarji iz Repentabra

prišli k nam na tridnevni obisk in čeprav simbolično v rumenih majicah, so nam prinesli neko sonce, veselje, toplino. Veseli smo, da se to prijateljstvo gradi na mladih. Mladi so tisti, ki bodo naprej gradili mostove, ki so se nekoč začeli graditi.«. Menard je pozdravil tudi prisotna g. Jožeta Simšiča in g. Milana Kleča, ki sta prisostvovala podpisovanju listine pred 30. leti.

Med slavnostnimi govorniki sta bila tudi g. Križman, ki je kot župan Repentabra nasledil pokojnega dr. Coljo, ter Franc Godina, ki je pred 30. leti v imenu občine Logatec listino o pobratenju tudi podpisoval: »Pobratenje naših občin smo potrdili tudi s sklepi najvišjih organov pred 30. leti. Druženje borcev Logatca, zlasti vasi Laze, in Repentabra, pa je veliko starejše, lahko rečemo z zadnjih dni pred osvoboditvijo Slovenije. Naš vaščan Franc Nemgar, velik borec za osvoboditev Slovenije, komandant 18. bazoviške brigade, je bil ustreljen na pragu svobode s strani nemškega ostrostrelca. Krajani so mu postavili v Repnu spomenik. Srčno kri je za svobodo Krasa in Slovenije prelił borec – komandant iz naših Laz. In nas je s plemenitim žrtvovanjem za večno povezal. Na tem zgodovinskem temelju je zasnovano

V prvem nadstropju upravnega centra so si otroci želeli ogledati županovo pisarno; na poti do nje smo se lahko sprehodili mimo razstavljenih izdelkov, ki so jih otroci v minulih dneh izdelali na delavnicah. V županovi pisarni so se fotografirali z obema županoma. Po ogledu županove pisarne je ga Renata Gutnik otrokom s pomočjo slikovnega gradiva predstavila naravno in kulturno dediščino občine Logatec. Najbolj smešna se jim je zdela predstavitev črtastega medvedka; po nekajminutnem ugibanju, kaj neki je to, so ugotovili, da to ni medvedek v zaporniški majici, ali tiger, pač pa posebna, zavarovana vrsta metulja. Na koncu sta otroke nagovorila oba župana; g. Menard se je »sončkom zahvalil za obisk občine Logatec v upanju, da so našli nove prijatelje, spoznali občino in se imeli lepo.«. Repentabrskim otrokom, OŠ Alojza Gradnika in njihovim otrokom je podaril knjige in sladke dobrote. OŠ Tabor, ravnateljica Miša Stržinar, pa je učiteljicam in otrokom OŠ Alojza Gradnika podarila sliko s posvetilom Simona Gregorčiča. Župan Repentabra Marko Pisani se je prisotnim zahvalil za organizacijo obiska otrok in poudaril, »da je to lep začetek sodelovanja še na enem področju med občinama Repentabor in

Foto: Nicolas Sautet

naše prijateljstvo. S pokojnim županom Repentabra, plemenitim rodoljubom dr. Coljo, sva pred več kot 30 leti z obojestranskim hotenjem pripravila vse potrebno za svečan sprejem in podpis listine o prijateljstvu, ki je podpisana 20. 3. 1982. Dragi prijatelji iz Repentabra, hvala vam za vaše izjemno domoljubje, s katerim nam kažete, da je lepo biti Slovenec.«. Župana sta si ob tem slavnostnem dogodku izmenjala simbolični darili – darilo logaške občine je bil izdelek inženirja Godine, »iz lesa izdelan Martin Krpan, ki spominja na Notranjca, ker je čez mejo švercal sol,« je z nasmehom dejal župan Menard. Sam pa je iz rok g. Marka Pisanija prejel posodico, izdelano z repenskega kamna.

Po slavnostnem sprejemu smo se odpravili na odprtje občinskega praznika na glavni Repentabrski trg. Čeprav je na njem stal velik šotor, izpod katerega je bilo že mogoče slišati zvoke glasbe in zbranih ljudi, je bilo moč opaziti, da je glavni trg popolnoma in lično preurejen. Vzela sem si nekaj trenutkov in se tudi sama sprehodila po tem čudovitem kraškem kraju; kamnite hiše in zidovi, ozke uličice, lepo preurejen glavni trg, ki ga Repenski župan

Foto: Nicolas Sautet

Logatec, in to prav v letošnjem letu, ko občini praznujeta 30. obletnico medsebojnega pobratenja. Prav tovrstne izmenjave izkušnje in znanj dokazujejo, da ne gre le za podpisano listino, pač pa za živo stvar, ki se razvija in omogoča, da se spoznavamo, kar prispeva k razvoju naroda.« Za konec so Repentabrski otroci pripravili program, s katerim so pokazali hvaležnost za obisk logaške občine; sestavili in zdeklamirali so pesem zahvale ter zapeli venček slovenskih pesmi (Kalinka, Rom pom pom še ne gremo domov, Židana marena, Mi smo s Cola/z Repna/s Krasa doma in druge); njihov nastop je marsikomu od prisotnih priklical solze v oči.

Ravnateljica OŠ Tabor, Miša Stržinar, je povedala, »da so se tega dogodka lotile skupaj z učiteljicama Ireno Sivec Maglica in Božo Nagode. Za otroke so pripravile pester program; torkov sprejem otrok in spoznavanje njihove šole Tabor, kulturne in športne dogodke ter ustvarjalne delavnice, spoznavanje zgodovine obeh mest in njihovih posebnosti.«

Učiteljica z OŠ Alojza Gradnika, gospa Morana Sosič, je o obisku povedala: »Za obisk logaške občine smo izbrali petošolce, ker se nam je zdela zelo lepa pobuda, da

bi se naši petošolci dobili skupaj z logaškimi. Mi smo izbrali peti razred, ker se ta razred pri nas od šole poslavlja. Tukaj smo se počutili kot doma. Deležni smo bili čudovite dobrodošlice. Med otroki ni bilo nobenih težav, saj smo si že prej dopisovali po elektronski pošti. Imeli so tudi čudovit glasbeni trenutek. Ponosni smo bili in zelo se nas je dotaknilo, ko so nam otroci Osnovne šole Tabor recitali prav Gradnikovo pesem Narobe svet. Prenočevali smo v Domu Medved. Vsi so nam zelo pomagali, imeli smo tudi športne aktivnosti. Čas je prehitro minil. Za naš obisk se moram iskreno zahvaliti obema županoma in geravnateljici Miši Stržinar, ki je dovolila, da smo si lahko izmenjali izkušnje. Sama sem s kolegicama izrazila željo, da bi se še bolj povezali, imeli še kakšne takšne stike, tudi izmenjavo na didaktičnem področju; za nas je to zelo pomembno, saj smo italijanska šola s slovenskim učnim jezikom; naš pouk poteka v slovenščini, zato je vsaka podkrepitev jezika dobrodošla.«

Repentabrski otroci so znali povedati, da je bil Alojz Gradnik, po katerem se imenuje njihova osnovna šola, pesnik in prevajalec. Logatec da jim je bil zelo všeč. Naučili so se šivati. Radi so igrali nogomet; zmagala je

imenuje »naš plac«, obujajo pridih Mediterana. Vse zgradbe so urejene tako, kot morajo biti; na kraški način. Ni izstopajočih barvnih fasad, obilice različnih materialov, ki ne sodijo v to okolje. Trg kot pravi javni prostor z drevesi,

kloplicami in kioski za prodajalce deluje združevalno. Obiskovalcu se nehote pojavi želja, da bi se občina Logatec kljub dolgoletnemu sodelovanju različnih društev od Repna učila tudi na področju ureditve prostora; začeli bi

lahko v sejni sobi občine oz. upravnega centra, kjer bi na steni izobesili obe listini o pobratenju med občinama. Nato pa – korak k ureditvi urbanega prostora.

mag. Neža Perko

ekipa Repentabor. Šli so na sprehode in na Vrhniko, kjer so si ogledali Tehniški muzej. Najboljša je bila hrana – jedli so pizze in njoke.«.

Logaški otroci pa so povedali, da jim je bil obisk repentabrskih otrok zelo všeč. Razložili so, da so skupaj z otroki iz Repentabra šivali, se igrali in počeli marsikaj. Na vprašanje,

ali so se od otrok iz Repentabra naučili kaj novega, so odgovorili: »Italijanskih besed.«.

mag. Neža Perko

Foto: Nicolas Sautet